BRITISH MUSEUM

DEPARTMENT MANUSCRIPTS

CATALOGUE ADD. 8873 ORDER SCH. 31764

AUTHOR —

TITLE EPISTOLAE PONTFICUM ROMANORUM

PLACE & DATE OF ORIGIN —

INCHES 1 2 | 1 2 3 4 5 CENTIMETRES

British Museum Photographic Service, London

D 379682 Wt. 264128 10m. 3/68 KCN Gp. 807 (5856)

([illegible])

Add. 8873

For printed text or notices of this MS. see:—

Fournier-le Bras, [illegible]

[illegible] 32,

[illegible] 55th [illegible]

Walter Ullmann, "[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]", [illegible]

[illegible]

[illegible] no. 965]

Readers are requested to notify the Superintendent of the Students' Room of any additions that may be made to the above.

See Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde, Bd V. 1879
1880

Conrat (Cohn), Max. Der Pandekten- und Institutionenauszug der brittischen Dekretalensammlung, Berlin, 1887.

F. D. [illegible]

(4536 [illegible] 5 [illegible]

A. [illegible]

I. De uidua ab epis seruanda.
II. De non prohibenda ecclesiae consecratione
III. De pulsione presbiteri et de uiolatione l. priuatione [illegible]
IIII. De ordinatione in initio quadragesimae facienda
V. De debita institutione pontificis ad regem.
VI. De conuiciis a diacono illatis.
VII. De ecclesia noua sine papae auctoritate consecranda.
VIII. De personis obnoxiis sine manumissione ordinatis.
VIIII. De eis qui subtrahunt se iudiciis.
X. De eo qui reclamabat ad iudicium papae [illegible] iniuriato.
XI. De non ordinandis peregrinis et incognitis et [illegible]
XII. De re ab ecclesia substracta. [illegible]
XIII. De negotio presbiteri episcopis aspiciente l. itineris apostolici [illegible] iudicium
XIIII. De excusatione coram accusatore facienda.
XV. De seruis non promouendis.
XVI. De intercessione papae ad regem ex officii obligatione.
XVII. De redargutione pontificum seruos ordinantium.
XVIII. De accusato iudaicae credulitatis.
XVIIII. De conuiciatoribus clericis.
XX. De uoluntate patrum obeuntium heredibus seruanda
XXI. De ordinato ab apostolico recipiendo a proprio pontifice.
XXII. De modernis legibus aut regulis patrum non spernendis.
XXIII. De eo qui possidet faciat sacramentum l. in mariti postulat.
XXIIII. De ea quae uiduitatem uouerat et incontinens [illegible]
XXV. De inuasoribus ecclesiae excommunicandis.
XXVI. De obseruandis ordinationibus diuinis [illegible]
XXVII. De illis qui promouentur inuiti.
XXVIII. De insolentia pontificis.

LXXXVII De misericordia scismatico facta.
LXXXVIII De redeuntibus ab errore suscipiendis.
LXXXVIIII De assertione unius ecclesie contra scismaticum
LXXXX De cautione non neganda ecclesiis ab episcopis.
LXXXXI De archiepiscopo tauromitane romam ire nolente
LXXXXII De potestate non habenda monachis contra abbatem.
LXXXXIII De eligendis ad ordines personis.
LXXXXIIII De superbientibus clericis.
LXXXXV De iudicio libri aiu
LXXXXVI De monachis reprehensis episcopo presentandis.
LXXXXVII De ordinando post secundas nuptias
LXXXXVIII De corrigendis mansuetudine.
LXXXXVIIII De iuliana.
C De repetendis ecclesie uasis subductis
CI De causis ecclesiasticis.
CII De puniendo presumptione.
CIII De eo qui commisit adulterium
CIIII De iure ecclesie non permutando.
CV De ordinato in sabbato pasce
CVI De presbiteris pro bellica necessitate dispersis.
CVII De ordo in sabbato pasce.
CVIII De non communicando scismaticis.
CVIIII De scismaticis per publicas potestates coherendis.
CX De non occupando ultra quod permissum est a pp. legatis
CXI De muliere de monasterio exeunte.
CXII De subdiacono qui alienam coniugem rapuit.
CXIII De eo qui habuerat ancillam et nolebat esse obnoxius
CXIIII De episcopis per laicas potestates corripiendis.
CXV De maximiliano presbitero
CXVI De superbis corripiendis.

cxvii. De augendo titulo
cxviii. De pseudo epo militari manu coprimendo
cxviiii. De plaica iii romã adducendis.
cxx. De recipiendis q dissidente in ordinatione epi.
cxxi. De seruo uolente astruere qd legitimu genuerit.
cxxi. De abscidendis ab ecclia scismaticis.
cxxii. De n pbendo subsidio reb; subreptio e ad qstas
cxxiii. De ptis uir portuensis.
cxxv. De apocrisiario qd n possit recede a palatio
cxxvi. De tauromimitane epo.
cxxvii. De epo nolente ad papã uenire.
cxxviii. De nolente obedire uocanti epo
cxxviiii. De expulso de clericatu p adultio
cxxx. De falsa epla.
cxxxi. De negocio ad puincie iudice terminando
cxxxii. De iocundo pbro.
cxxxiii. De reb; eccle restituendis dato pcio. sententia.
cxxxiiii. De re in eod statu manenda donec iudicaria diffinitione
cxxxv. De hostilio comite.

EX REGISTRO ALEXANDRI PP.

I. De crimine fricidii.
II. De uocatu ad sinodu uenire conte pnente
III. De epo non deponendo sine aplice sedis cosilio
IIII. De epo concordi electione cleri & pli ordinando.
V. De aluueto monacho
VI. De eo q reppit filiu iuxta se mortuu
VII. De homicidio n sponte ppetrato.
VIII. De accusato in simoniaca heresi.
VIIII. De deposito & restituto epo
X. De re litigiosa n alienanda.

XI. De penitentia parricidii.

XII. De eo excommunicando qui episcopum cepit.

XIII. De Ioscelmo parisiensi archidiacono.

XIIII. De exeunte de monasterio ad coniugem.

XV. De Ioscelmo archidiacono.

XVI. De treuua dei.

XVII. De abbate dimittente abbatiam.

XVIII. De consanguinea in coniugio non retinenda.

XVIIII. De eo qui dimittit uxorem occasione consanguinitatis.

XX. De decretis apostolice sedis.

XXI. De penitentia corrupte filie patrui.

XXII. De gerenda ipali corona.

XXIII. De non ordinando renitente ecclesia

XXIIII. De episcopo post confessionem simoniace heresis restituto.

XXV. De suspensis.

XXVI. De eo qui patris thorum fedauit.

XXVII. De monachis a predicatione prohibitis

XXVIII. De concessa iniqua Mantaiano episcopo.

XXX. De monacho reclamante quod insciens esset monachatus

XXXI. De non inferendo uiolentiam ei qui muro est inditus.

XXXII. De mia impensa intratu homicidii.

XXXIII. De separatione carnotensis episcopi

XXXIIII. De excludendis qui mulierculas retinent.

XXXV. De noua ecclesia.

XXXVI. De eis qui non reddunt decimas.

XXXVII. De episcopo qui cardinalem carceri mancipauit.

XXXVIII. De Ascone et Alberto ab abbatiis priuatis

XXXVIIII. De diacono crimine maleficii inpetito.

XL. De iudeis ad fidem nulla ui adtrahendis

XLI. De coniugio consanguinitatis.

xlii. De incendio ecclesie.
xliii. De ordinato ad diaconatum sine subdiaconatu.
xliiii. De missa in locis non sacratis celebranda.
xlv. De hugone carnotensi.
xlvi. De iudicio ex suspicione non faciendo.
xlvii. De licentia danda mulieri in periurio.
xlviii. De homicidio abbatis.
xlviiii. De palliis non nisi presentibus dandis metropolitanis.
l. De gislando de morde episcopi accusato.
li. De parentele gradibus.
lii. De pallio non dando absenti persone.
liii. De diacono crimine fornicationis maculato.
liiii. De iudicio romane sedis non permutando.
lv. De eo qui ascendit ad diaconatum sine subdiaconatu.
lvi. De occiso ab abbate questio.
lvii. De iudeis tuendis.
lviii. De pallio non dando absenti persone.
lviiii. De proficiscentibus in ispaniam.
lx. De interfectore presbiteri.
lxi. De iudeis attactis.
lxii. De iudeis iterum.
lxiii. De electione iohannis episcopi.
lxiiii. De venditione crismatis interdicta.
lxv. De congrua electione cleri et populi.
lxvi. De invasore ribro.
lxvii. De expulsione ribri.
lxviii. De ernolfo et laudo episcopis.
lxviiii. De expoliato iudicium non presentando.
lxx. De eo qui ad curiam regiam ivit ut examinaretur.
lxxi. De pecunia data in sco epo.

IN LIBRO PANDECTARUM.

xvii D e seruo insidiante occiso.
xviii D e seruo seruiente dno homicidium faciente.
xviiii D e uitiatico facto sine precio.
xx. D e fundo uendito.
xxi D e societate dolo facta.
xxii D e uino uendito.
xxiii D e fugitiuo seruo.
xxiiii D e pbatione facienda dicenti n negati.
xxv. D e sponsalib;
xxvi. D e furore q n possit contrahi matrimonium.
xxvii D e donatione int uiru et mulierem
xxviii D e non querendo marito mulieri du uiuat suis capitulate.
xxviiii D e constituto imperatoris.
xxx D e ingenuis
xxxi D e potestate dnor in seruos.
xxxii D e nuptiis.
xxxiii D e ripis.
xxxiiii D e tempestate.
xxxv D e sanctione int patre et filium
xxxvi D e testib; habendis.
xxxvii D e testib; ex una domo adhibendis.
xxxviii D e uiro subiecto qd n possit facere testamentu.
xxxviiii D e filiis concubine nuptialit copulate.
xxxx. D e quarto gradu.
xxxxi D e stipulatione pura.
xxxxii D e stipulacione questanda q n e in reru natura.
xxxxiii D e pmisso ppi causa n seruando.
xxxxiiii D e in possessione facta.
xl. D e potestate patris in filios et seruos.
xli. D e quantitate furti.

xlii. De restitucione ablate rei.
xliii. De q̄litate iniurie.
xliiii. De modo actionis.
xlv. De negotio servi facto iussu dni.
xlvi. De noxali animalibus actione.
gelasi° xlvii. De puniendis gladio.

In libro gelasii.

i. De comunione acatii uitanda.

epla clericis ad iacobum.

ii. De eo quae requirit romana sedes.
iii. De holocaustis.
anastasi iiii De urbe montis apbris(?) q̄rendis.
zosimi pp. v. De non iudicandis omnib; in hoc scto.
vi De formata epla habenda. Zosim(?) pp.
Leo pp. Ravennio Arelat.
vii De fideto(?) romano diacono.
hilari° viii. De uiennensi epo. Hylari° pp.
viiii De observantia decretoru principu xpianoru
x. De cofirmatione uiennensis epi.
xi. De nup mutando aliqd cont statuta patru.
xii De nouitiis locu religionis affectantib;
xiii De eo q pficeret sine litteris metropolitanis.
xiiii De controuersia int arelatense & uiennense ecclam
xv De palliis p regiones gallias utendis.
xvi De epo arelatensi.

xvii De confessione fidei pelagii pp.
xviii De eis q pp memoria n faciunt
xviiii De suscipiendis eplis romanoru pontific.
xx. De sinodo iohis facto ap s. urbe
xxi. De ieiunio pentecostes.

Omelia iohis crisostomi. crisostomi

xxii. De omelia crisostomi. sup matheu. de demu apparentiu
xxiii. De stella que magis apparuit.
xxiiii. De eis q coacti peccant.
xxv. De simulatione misterii.
xxvi. De similitudine diluuii.
xxvii. De iniuste passis.
xxviii. De iudicio di.
xxviiii. De psecutione p iusticia passa.
xxx. De differentia homicidii.
xxxi. De adulatione.
xxxii. De pictura faciei.
xxxiii. De peccatis puniendis.
xxxiiii. De exprobratione delicti.
xxxv. De amaro iudice.
xxxvi. De hypocrita.
xxxvii. De opprobriis criminu.
xxxviii. De reo condepnante alteru.
xxxviiii. De orando p omib.

AMBROSI. brosi

xl. De uiris usurpantib muliebres uestes.
xli. De uero teste.
xlii. De eo qd sit hostis dicend q infert bellu n q defendit.
xliii. De origine legitima septimi misis.
xliiii. De eccla q e ad foru cornelii.
xlv. De interrogatione uirginis.
xlvi. De uolente nepte ducere.
xlvii. De iudicio.
xlviii. De n paciendo si q agit contu dm.
xlviiii. De successione negata clericis.

L De clarco epm iudicante.
LI. De morte petri.
LII De obitu theodosii ambrosii
LIII. De reqsitione ligni crucis.
LIIII De clauis dni.
LV. De sacramto dnici calicis. cipan
LVI. De infantib; baptizandis.
LVII De histrione
LVIII De uirginib; uelatis.
LVIIII De pmatib;
LX. De agone & morte petri & pauli uno die facta.
LXI. De inordinato epo. ut n arguat a sclgarib; hoib;
LXII De eis q compellunt sacerdotes ad cofessione.
LXIII De eis q subtrahunt se sco collegio.
LXIIII De eo q iudicat alienu seruu.
LXV. De psequnte ignocente.
LXVI De inobedientie aplice sedi.
LXVII De pascha die dnico celebrando.
LXVIII. De psequentib; sacerdotes qd sacilegi sint.
LXVIIII. De cecis.
LXX De suspectis in fide.
LXXI. De reb; ecclie. qd communes.
LXXII. De eis q docent que n licet.
LXXIII. De septe diaconib;
LXXIIII. De crismate in die cene dnice cosecrando

u. gran?

AGUSTINUS.

I. De sacramto baptismi.
II. De coparatione cipani ad petru
III. De pponenda ueritate cosuetudini.
IIII. De baptismo qd ualeat p hominem cotemptibile

D e baptismate qd sit in iusto & in iniusto.
D e baptismate qd accipitur ab eo q n accep.
vi D e sectatorib; carnaliu. AVGVSTINI DE VERBIS DNI.
vii D e pupillis & paruulis.
viii D e perfectione martiru.
x D e malo iuxta bonu in eccla stante.
xi D e fraude ananie.
xii D e reatu piurii.
xiii D e eo q mittit in ipa causa ut n accipiat i aliena
xiiii D e exequiis mortuor.
xv D e dolore de functis.
xvi D e dimissione debiti facienda.
xvii D e eo qd sps dimittat peccata & n ho.
xviii D e subiugando uxore.
xviiii D e capitalib; criminib;
xx D e excomunicatis.
xxi D e libertate xpianor ne i supbia ducat. AVG ex epla ad rom.
xxii D e subiectione necessaria xpianor.
xxiii D e prudentia in cocupiscentia carnis.
xxiiii D e iudicio rei incerte. de diuersis istinib;
xxv D e diuersitate peccati.
xxvi D e hoste n decipiendo pace.
xxvii D e signis & pdigiis pseudo pphar.
xxviii D e uxore n uendenda nec dimittenda n i fornicationis causa.
xxviiii D e fide paruulor.
xxx D e caticuminis.
xxxi D e homicidio triu puerorum.
xxxii D e infamato pbro.
xxxiii D e contrario in canticis canticor querendo.
xxxiiii D e potestate petri cocessa successorib;

GELASI PP. IOHI. BASO. ET ALEXANDRO. EPIS

I. Missis presentib; litteris dilectioni uestre instanter iniungi mus. ut annonimam maritali solatio destitutam. quanta potest dilectio uestra tuitione cuiq; defendat. et ab omnib; secura reddat insidiis. atq; in proposito quod fidem seruare marito desiderat. solatiis competentib; efficiat permanere. Quia spiritualiter ad uestram tuitionem eam permanere nouerit tis. Et nichil magis conuenit officio sacerdotis. quam dolentib; inferre subsidium. GL. IUSTO EPO LARINATI

I. Priscilliani et felicissimi uiri deuoti petitorii nob insinuatione suggesserunt. in re propria que mariana uocatur basilicam se propria deuotione fundasse quam in honore sancti archangeli michahel et nomine desiderant consecrari. Et ideo frater karissime suscepta primitus donatione que petitorio continetur. si ad tuam pertinet parrochiam benedictionem supramemorate basilice sollemni uenera tione depende. Nichil sibi tamen fundatores ex hac basilica preter processionis aditum nouerint uindicandum. GL.

III. Religionis probatur iniuria. si ea uideant admitti. IUSTO ET PBO EPIS que contra regulas et constituta uideantur antiqua. Marcus siquidem presbiter monasterii quod in fundo luciano noscitur con stitutum. petitorii nobis insinuatione deplorauit. romu lum et ticianum presbiteros multa aduersus se. uel aduersus ec clesie contumeliam commisisse. Quod asserit adhibito sibi modrato conductore. domus regie se percelia sacrosco die pasce cum adpressione uenisset. fuisse depulsum et effrac to sacrario oratorii ministeria supradicto conductori laico potius commisisse seruanda. eiq; presbiteros monasterium deputatos. Et ideo inter supradictos presbiteros omne quod nascitur uestro iudicio determinetur ambiguum. continuus seruantes regulis et ecclesiasticis constitutis. nichil priuatis audacie. nichil arbitrio liceret.

S ed que petitorio suggesta sunt · uniuersa rimantes: quod
religioni et iustitie conuenit constatis: Sciatque frater et co
eps noster lucerinus antistes · aut ita ad monasterium secundum
consuetudinem se esse uentum ut nichil in eis locis
dampnum clerici ualeant perpetrare: aut sibi a conuentu
eius loci nouerit abstinendum. Gl CORVINO DIACONO.

IIII · S i in tua permanet uoluntate quod nobis promisisse remi
nisceris: ad initium quadragesime romam uenire non dif
feras: quatinus in ordinatione facienda munus presbiterii conse
quaris. Gl THEODERICO REGI.

V A pud magnanimitatis tue excursus constare manifestum:
per quibuslibet intuenire pontificem ministri sui qualitate
constringi.

C ristiane mansuetudinis pietate confisus uirum spectabilem consta
tium credidi uobis meis litteris intimandum · ut potest qui
pro quolibet homine supplicare: sacerdotali officii ratione
conuenior. Gl SECVNDINO EPISCOPO VVLSINIENSI.

VI · A troces iniurias indecorum prorsus ducimus ministrorum ecclesie
uocibus irrogari · talia cum plerumque laicorum refugiant actiones
tempus bonum siquidem honesta femina · a paulo diacono
non solum criminibus se suggerit appetitam uerum et indeprecata
arte magice execrationis conscientiam incurrisse. Et
ideo frater karissime inter supradictos te decreuimus cognitorem: ut
si predictum diaconum prauitas ista conuincit · per quam inde
center probatur fuerit mulierem et inculte appetisse: aut
eum ad astruenda que iactauit astringas · aut digna
correptione compescas. Gl CELERI EPISCOPO.

VII · P recepta synodalia que ante paucos menses · de sede nostra
ad prouinciam sunt directa · et antiquis canonibus consen
tiunt · et ea que minus esse probabantur addidimus · et multa ex par
te constat · sine summi pontificis auctoritate ecclesiam nouit

conditam n posse dedicari. Et. Felici epo.

VIII Vir spectabil claudi fili nr uiri suo uinctas certa obnoxi
etate psonas ad clericatu sue eccle asserit ee susceptas.
quas secdm legum & pincipum constituta sibi petit sine
intermissione restitui. Et ideo. fr. si pbabil ap sententia
tuam series petitionis agnoscit. seruato sanctionu tenore.
cu eoz domino te conuenit uniuersa definire quatin
secdm gradus sui normam de unoqq; que conpetunt
explicetis. Hos etia clericos qs aduers eccliam hostilio comi
ti pbuisse constiterit. ab ordine suo & communione suspe
de. ne malu factu inpunitatis remissione subcrescat. Et.

VIIII Anastasius romane defensor eccle. Iusto & Constantino epis
adus pbam cognata suam. pceptione pfectoz pretorii in
suo noscit elicuisse negotio. qua dilectioni tue credidim
nra comendatione psequendum. ut in quo usus exigerit
aut in quo urm sibi dixerit pdesse solatiu adhibe. ptinus
iustitie conteplatione annitamini. illud parit addentes.
ut si se supdicta ei aduersaria a iudicio delegato subthere
forte teptauerit. & id egerit. quomin p ei absentia causa tminu
sortiat. sciat se ta diu a communione suspendi. q diu a dictioe
cause se putauerit subthenda. Et.

Victori. Sereno & Meliori epis.

X Si temporis patere t (asperitas) & necessitas negotii uehementer exigerit.
duru tam & contra leges pbat admitti. ut ex ta longinqua ciui
tate ad urbem romam causa traheret. ne hec inpossibilitas
alti parti p iudiciu compareret. Ac cum animoz causas
& sola intentione petitoris legam ee uerboz supuacuu credi
dim ad sede nram uocare litigantes. Stephan & enim diacon
aduersus faustinu archidiaconu suu denegata sibi pace.
& de horrendis iniuriis deflebat inpactis. atq; adusum iudiciu

ipsium supplicabat debere transferri. Archidiaconum uero
mediocritatis allegatione permissa. sequentium se dicit inso
lentia non durare. et honore quem uite pretulit imminuto gradus
sui consuetudine debitam commodorum sibi asserit abnegari
Et ideo fratris nostri utroque deploratione certa consideratione
cogitantes personam uestram credidimus eligendam. Quibus au
dientibus archidiaconus nec de fatigatione nec de quibus
queratur impensis. et stephanus diaconus talibus sibi gaudeat
cognitoribus fuisse prospectum. ut ex parte nichil habeat iam
querele. Et CLERO ORDINI et PLEBI consistenti tarenti.
XI. Concesso uobis quem petistis antistite. fratre iam et coepo
meo petro necessarium fuit eccl(esiae) ad ecclesiam suam cui or
dinatus est. mox remisso. admonitionis ad uos nostra scripta
pariter destinari. Quibus agnosceretis eidem fuisse preceptum
neutiquam ordinationes presumat illicitas. ne bigamum et
qui uirginem non est sortitus uxorem. atque illitteratum uel obnoxi
um uel in aliqua parte corporis debilem. notatumque modis
omnibus ad sacros ordines permittat accedere. Quod etiam de
peregrinis aut incognitis. uel ex penitentibus cauere debet. quia
huiusmodi a uenerabilibus prohibentur officiis. Nichil ex mi
nisteriis atque ornatu postremo de quacumque re que constat
ad ecclesiam pertinere audeat in alterum qualibet ratione
transferre. De reditu et oblatione fidelium quattuor
faciat portiones. Quarum sibi unam ipse retineat. alteram
clericis pro officiorum suorum sedulitate distribuat. fabricis
tertiam. quartam pauperibus et peregrinis habeat fideliter erogan
dam. quarum redditurus est diuino iudicio rationem. Sacros
quoque ordinibus applicandos. hac obseruatione promoueat
ut ieiunio quarti septimi et decimi mensium uespere
sabbati presbiteros atque diaconos ordinandos esse cognoscat.

Uenerabile etiam baptismi sacramentum nisi in festiuitate paschali et pentecostes tradi non presumat. exceptis egritudine laborantibus quibus mortis suggerente periculo oportet ne in aeternum pereant remediis subueniri. GERUNTIO EPO VALENSI.

VII. Exsecrabilis sacrilegii abominanda commissio. ita nos petitorum insinuatione commouerat. ut nisi longinquitatem cogitaremus itineris ad sedem nostram tantam causam faceremus destinari. Sed quia asperitas temporis nos ab hac intentione reuocauit. idcirco fraternitati uestrae praecepimus quam auctores praesentis spectabilis uiri filii nostri apotemius. nec urbis pontifice querunt ablatam omni inuestigatione disquire. Et si aperta approbatione constiterit. hanc de seuarius esse sublatam. atque in profanis utilitatibus ab antistite fuisse consumptam. relatione nobis ilico destinabis. per quam factum aperta insinuatione noscamus. quo iniuriam religionis et fidei digna possimus ultione compescere. auo defensore romane ecclesie negotium quod decreuimus exequente. Cui clerico nequaquam pro tam sancta et necessaria predicatione a suo patiaris antistite a nobis deputata. TUTIO. EPISCOPO.

VIII. Querelarum enormitate permoti. reperto et geruntio episcopis. qua uniuersa cleri turba contra episcopum ausidiane ciuitatis. inexplicabili deploratione conquesta est. ad sedem nostram tantorum molem negotiorum uoluerimus adducere. Sed cum et temporis asperitate et multitudinis perhibende sumptus utiliore consideratione cogitauimus. et probationum difficultates. post testibus forsitan necessariis unaquaque destitueretur assertio nos potissimum iudices delegamus ut religentes petronio singularum genera causarum presentatis omnibus quod intersit sub omni integritatis fide et iusticia terminetis.

VIIII. Si conscientia secura est. EUCARISTIO TEIS COM. EPISCOPO aut solus huc ante uenire non debuit. cum accusatorem eius egritudine teneret. aut postea quam accusator eius huc uenit hic potius debuit permanere. donec in presentia accusatore suo manifestissime confutato. suam nobis innocentiam manifestissime comprobaret. Nos tamen ei causa iusticiam reseruantes.

quis intelligam' tergiuersationib; eu suis audientiam declinare. in qua fallere omnino nos posset. Defensore anastasium cu perceptione direximus. ut si se confidet posse purgari ad nr̄um ꝓ parare examen. Ubi conuenit ab accusatoris obiectionib; expedit'. lib apud nos posset existere. qđ si non fecisset. sciret de conscientia sua sese co fessum. Itē. Qđ dicis n̄ apud me fausti debere uerba ꝓferri accusantis eukaristu. q̄a ipse eu ante laudaret. Tanto magis huic credendū ē. q̄ui scelus ei ex ipsa ueri' potuit fami liaritate cognoscere. qđ interanū uerū ee monstrat. ut ad faustum conuincendū nullaten' uenire p̄sumat. Quod itiq; si conscientiā ab obiectionib; fausti libam se habere confidet. etiam nullo mandante facere debuisset. Itē. Dicit tua nobilitas nescio q̄s illic parentes fausti iam fuisse conuictos. tanto magis fiducialius huic eucaristus ꝓparare debuerat. ut et faustum sicut p̄ximos de mendatii con cinnatione qđ dictū ē. sepe conuinceret. Neq; eni paren tes fausti contr̄ eukaristū apud nos querimoniā commouerunt. sed eū hic faust' positus accusat. Nec ergo ad nos ꝑtinet si illos conuincit. qui ei apud nos non fecerant intentione. aut nunc etiā ad accusandū eucaristū uenire dissimulant. nisi faustū qui mei accusatione ꝑsistit in nr̄a examinatione con uincat. Quid aut' usu fuerit nobilitati tue. ut michi iniuriā faceretis ignoro. dū putatis quia de nr̄o iudicio causa deberet auferri. Et ad ep̄os intra prouinciā positos ꝓ eucaristi et sociorum uoluntate transferri qđ non potuit ulla omnino ratione fieri. Itē. nobilitatem tuā magis ac ma gis commonemus. ut se ab ecclasticis causis et reb; abstinere dig net' et ꝑmittas omni exagitatione cessante religionis re gulam custodiri. Precipue cū te alter' comunionis n̄ dubiū sit. nec ꝑsonā tuā debeas reb; ad te non ꝑtinentib; q̄libet

3

intentione misceri. ne nos conpellas ut sup dixim ad domnu filiu meum rege hec omia missa relatione referre. Quia cu ipse p sua sapientia causis ecclasticis in nullo uelit ee contrariu iustu e ut qcuq sub illi regno uiuit. qd facit rex magnifice imitet. ne uideat sup illius tendere uoluntate

IT. MARTIRIO ET IUSTO EPIS.

XV. Antiquis regulis et nouella synodali explanatione conphensum e. psonas obnoxias celestis militie cingulo non pcingi. sed nescio utrum ignorantia an uoluntate rapiamini. ut ex hac culpa nullus pene epor uideat exors. Itaq; nos frequens et plurimor querela circumstrepit. ut ex hac parte nichil penitus putet constitutu. Auctores siqd illustris uiri filii nri amandiani gruit conqueruntur. homines iuri suo debitos. alios adhuc clericos alios iam diaconos ordinatos. Cum n solu post modernu qd tantor collectione pontificum. sub omnu salubrime puisionis. assensu constat ee pfectum. huiusmodi psonas suscipe non debere. uerue siqui forte indumine cultum militie et ante fuerint ignorantia faciente suscepti. eliminare prius et exutos religioso puilegio ad dnor possessiones iusta debuerint ammonitione conpelli. Et ideo frs karmi eos qs sup uiri dicti auctores in clericatus officio monstrauerint attineri. discussos. et obnoxios apbatos. custodito legu tinore sine intermissione restituite. ita ut siqs ia pbr repitur meod gdu peculii sola amissione pmaneat. Diaconus u aut uicarium pstet. aut si non habuerit ipse reddat. Residua officia sciant neminem ab obnoxietate posse si conuincitur iudicari. Quatin hoc ordine custodito. nec dnor iura nec puilegia ulla ratione turbent. THEODICO REGI.

XVI. Magnificentia ura ppendit. sacerdotal officii necessitate me constringi. ut apud clementiam uram q costat omia liberare

sapienti intercessor accedam. HERCULENTIO ET STEPHANO

XVII. Frequens quidem et assidua nos querela circumstrepit. de his pontificibus qui nec antiquas regulas nec decreta nostra nouiter directa cogitantes obnoxias possessionibus illigatasque personas uenientes ad clericale cingulum non recusant. Nuper enim auctores illustris feminae placidiae petitorii oblatione conquesti sunt. sabinum marcellianensis siue cilinatis urbis antistitem Antiochum seruum iuris patronae suae absentis dominae occasione captata ad presbiterii honorem usque perductum. eiusque fratrem leontium clericalis officii priuilegio decorasse. Et ideo fratres karissimi supradictos auctores. et eos qui condicionis externe reperiuntur. obiectam cognitionem uobis nostra auctoritate deputamus. ut omni ueritate discussa si reuera obiectam sibi maculam iuste refragationis non potuerit ratione diluere. Leontium clericum quem gradus prefinitus legibus non defendit. ad sequendam cognitionis suae necessitatem modis omnibus exhibete. Antiochum uero quia per sacerdotium iam non potest recolli. si in sua ecclesiam in hoc in quo est honore desiderat collocare. non uetetur. redditum sibi sed habeat per ministeriorum celebrationem susceptum. Item. Reparatumque fratrem et coepiscopum nostrum executio deputata conueniet. ut ad iudicium uirum ingenitorem presbiterum suum sine ulla excusatione transmittat. ut ab eo seruo qui repetitur presentato. si nichil fuerit quod decernit ingenuitate relinquatur. aut eum claruerit obnoxietate petendum modis omnibus illigatum cum peculio sicut postulant legum cauta reddatur. QUINGESIO EPISCOPO.

XVIII. Uir clarissimus celestinus quis iudice credulitatis esse uideatur. talem se nobis approbare contendit. ut eum merito nostrum appellare debeamus. Qui per antoninum parentem suum specialiter postulauit. ut eum dilectioni tuae commendare debeamus. Et ideo frater karissime supradictum uoluntatis nostrae mandatorumque respectu ita

te habere conuenit. ut nonsolu in nullo perit' opprimat'
uerū etiā inquo ei opus fuerit solatio tue se gaudeat dilec
tionis adiutum. Rustico et iusto epis.

XVIIII. Honorati et p̄marii uarulane ciuitatis fusis nob̄ p̄cib; suppli
carunt sic habent insubditis. Quib; et iā subscriptione ē p̄ā
comodarunt se ab agnello diacono g̃n̄i contumeliarū genere
fuisse maceratos. ut etiā reos p̄iurii sicē ipsi dicunt se asserant
inclinatos. Et ideo fr̄s k̄mi. sedm peticionē fide supdicto
diacono ad uṗ in iudicium imminente laurentio romane
eccl̄e defensore mox deducto ueritatis assertione discussa.
Si constiterit integritas supplicantiū. aut inuenta doceat
diaconi. aut de ei p̄uitate nouerit eē iudicandū. q̃m
de tantis excessib; memorate impbe temeritatis exclus
ultio digna comitet'. Et qui se conuitiis criminalib; im
plicauit sacre comunionis arceat' accessu. Victori epo

XX. Deficientaiu uolūtas̃ adebit ab electis heredib; erga deuotio
ne seruari. ut ex nulla parte rē comissam fidei sue quisq; putet
eē uolendam. Nonsolū enī conscientie sue p̄bat' inmic'.
uerū etiā in maledicta legū que huiusmodi ñtrab; testantaria
emolumenta subt̄hunt. euidenter incurrit. Epifanio epo

XXI. Filii nr̄ uir illustris mastallo comes sacrarū magno ope
postulauit. ut cullin' delegaritab; nob̄ fact'. hic pb̄r rema
neret. Qui etiā dilectione tua hoc uoluisse n̄ tacuit. que tam
ca tenus consecratum ad tue dilectionis redire fecimus
parrochiam. ut sub tuo sep iure consistens taq a te semet
nouerit ordinatū. Q̃m sicut dilectione tuā n̄ sibi p̄reptū
iudicare confidim' qd̄ nr̄a sit factū dispositione. sic tuo
pontificio nichil ducimus subtrahendū. Rustico et aplli epis.

XXII. Quis enī aut leges p̄ncipū. aut patrū regulas aut admonita
ones modernas dicat debere contempni. nisi qui impunitū
sibi tantū estimet t̄nsire comissum. Auctores sic q de filii

ire illustris ac magnifice femine maxime petitoria
nob insinuatione conquesti sunt. siluestrum atq; candidu
originarios suos sup constitutiones que supdicte sunt. etia con
tradictione ptinte aluerino pontifice diaconos ordinatos.
Et ideo frs kmi tante puaricationis excessus noueritis saga
tius inquirendos et si constiterit ueritate querelam fulci ri
continuo qui contradictione ptinte non legitime sunt creati.
a sacris officiis repellant. IUSTO EPO

XXIIII. Dilectio tua quesita omnium fidelit rerum ueritate fide spatiis
quib; memorat orta contentio diffinitacio dudu certa pcessit.
intemerata seruet. Alioquin si nichil unq constiterit termina
tum. nunc de pscriptione tempoxu siqua pars fidit. pbent sac
mentu. ut tam que hactenus possedisse pbabit. iusiurandum
sinat offerre. GERHARIO EPO.

XXV. Oportuerat quide ancillam que direxit petitoriu moresfidi
ta sibi pudicicia pmanere. Q a non facile contempnere
debuit qd facile pus credidit postulandu. Ptractato enim et
maturato consilio iuuentute suam l' ea que petitorio depre
cata e. debuit estimare. Nec contra electione uiduitatis in
dicte suffragia postmodu et occasiones rupende querere casti
tatis. Sed quia mutabile mentis errore ferende culpe cu
piditate temerauit. et maritu potius incontinentie sue causa.
qd nullis phibet legib; exquisiuit. frs. supdicta pcessioni so
lite noueritis ee reddenda. ut et accessu aeclie et ministioru
sacra comunione potiat. IUSTO EPO.

XXVI. Clerici nisi ab aeclasticarum reru uexatione cessarit. omi eccle
siastico ministio officioq; pontificu et sacra comunione puet.
Qm qui humanis legib; et publice disciplinę obedire conte
dit. et aeclasticis suffugiis contra reglam tede n quiescit. eius
munere pbat indign. cui reuerentiam calcare contendit. AT

XXVII. Non solu uetusti canones BELLATORI EPO.

uertu etiam sinodalia decreta nup destituta continent. q̄d
de ordinationib; diuersarum obseruari debeat psonarum.
Que excede nulli penitus .ē. licere pmissum. quia sep cos
titucio generat temerata uindictā. Et ideo frē. qui loco
interire mandasti: q ripoti expositior ante pontu locis suis eū
stare pcipim. Maroni ḡ si ita tibi ł uniuersis pbat accomo
dus. ut efficax .ē. ad omnem actum uideat strenuus. et quecq; sint
cpualitatib; ecclasticis exequenda committe. ut et laurentio
serue sermones. et maronis habeas pmptiorē sic ab omib; in
sinuat industriam. Nec enī erit archidiacono de hac ordina
tione causatio. cū nec sibi uidit honorē qui debeat excepti.
et utiliori que sibi imposibili a uidnt muneta. VICTORI EPO
xviii. Consulit dilectio tua de suor pmotione clericor phibens
q̄d diaconi ad pb̄ri gradū quo ecctiam tuā commemoras in
digere. uenire detrectent. Qui appt quia inuitos fieri
ecclastica moderatio grauitasq; non patit. ut ex nolentib;
sint uolentes ordinatio illa potest pficere. Qua scilicet si eos
habes uel in acolitis uel in subdiaconib; maturioris etatis et
quor sit uita phabil. hos in pb̄rium studeas pmouere.
Non potest insolentiā accusare pontificis. URBICO EPO
qui sibi eum suis dilationib; fecerit insolentem. VALERIANO EPO.
xviii. Si ad tuam diocesim ptinet loc in quo facta constructio ē.
diuinis eā sic petit dedicabis ministeriis. Ita ut que illic
oblata sunt pmit donatione suscipias. denuntiatus nillic
quicq dnis reseruari. nisi gram tantū in pcessionis. que xristi
anis conpetit sine dubitacione psonis. PHILIPPO ET GERVTIO EPIS
xviii Fr̄s kmi gaudiosū diaconū que conphendit peticio subt adnexa
si tn̄ ura discussio eū nec reppererit q iā ante a nob; cognoscit repulit.
ne psubreptione subiciat q meruit iam repulsā. et in hui pso
nā q nūc eligit uite pbitas. et reglarū constat auctoritas.
Nec quo et canonū pcepta remeant clientensium ordinatb;

nra peeptione pbrm. Palladio epo.

XXX. Praecepta canonu quib; & ecclastica regit disciplina. sic ad
sacerdotiu debiles corpore inpatiu uenire; ita & siquis in eo
actu constitus fuerit sauciat' amittere n potest qd tempore
sue sinceritatis accepit. Stephani siquide pbr petitorio nob
defleuit oblato. qd habebat insubditis oli sibi, ante annos plu
rimos collata pbri dignitate. q reuera inmaculati corpo
ris iudicio suscepisset. sed nup ppt punicae uastitate qua
tuscie ptib; barbaror diuersa seuitia & ambiguitas
inuxerit antiquor cu imminentes gladios euade fuge psidio in
teret. Acutis sudib; occurrentia sibi septa transiliens inferiores
partes corporis inseruisse subgessit. Que uix adhibita cura
tione biennio potuisset abstergi. Et ideo. fr. supdicto locum
sui dignitatisq; restitue. quatin' sacrosca misteria sic constitutus
exerceat. Nec eni conuenit obhoc auferri ante suptu ordi
nem. inquo pmodu inualitudine corporis casu pbat fuisse
conlapsus. GERONTIO & PETRO EPIS.

XXXI. Licet omib; de nobis spantib; non debeam' inqtu possum' no
negare. & plus tam uiduaru causas & impensi ducim' exequen
das quas fieri anob & ab omib; diuina manifestat assertio.

XXXII. Caelestini causa frat. CASSIODORO.
quosq; non arbitror ignorare. Siquid hic consci' conuict'
inuice parentis & epi quatadmodu gestor tenore monstrat.
Cunctor iudicio nullatenu estimat' officio dign' altaris.
eiq; pro detestando facinore uni' anni interdicta communio.
quatin' penitudine copetenti tanti facinoris curaret ab
suptu. qd etia si anob minime iuberet. ipse magis cogitans
diuini corporis sacramtu. debuit ad hoc rite purgatior
remeare. qd tam temp' aut expletu aut ppe iam putam' excactu
post qd ei communionis facultate pstare non dubium est. ita &
sententia sinodal' pstet abrupi. & illi magis pstet. ualetaq; maiore

satisfactione mundari. IOHI EPO.

XXIIII. Certu e. quid nris pceptionib; constituat. nequis in ecclia aut oratorio qd sedis nre sine legitima pmissione dedicauit pcessione publica putaret inpendi. ne conditores furtiuis subreptionib; contra regularum statuta psilirent. SABINO EPO.

XXIIII. Nec eni numer baptizandos iuste credit imponend. cu qui pe tierint ut ad regeneratione festinauerint nsint pati uolu tate pellendi. Ideo sicut supfluam constitucione modis omnib; remoueb. ut unusq; aut in uicina sibi ecclia aut in electa psue nris baptizet arbitrio. Cathedraticu e no amplius q uetustissimoris et constiterit. abei loci pbo no uerit exigendu. Et de his que die dedicationis fuerint offe rentium deuotione collecta. consuetudine que g'ralit omnib; ecclis pscripta seruabis et. BONIFATIO EPO.

XXV. Metuentes dnos famuli. si ad ecclie septa confugerint inter sione debent querere. non latebras. ne hec ipsa psumptio tar dicatis temeritate augeat renitendi. Filii e eni nr uir spec tabil petrus querit seruu suu in ecclia sci clementis diu commo rari. cu eu deputasset sacmta pstari. illu egredi nulla ratione uoluisse. Et ideo directus supdicti homo de psenti cu eo que elegeris e mittendu. Cu de inpunitate ei sacmta pbuerit. eu statim facies ad dnm suu modis omnib; remeare. Aut si in hac pnicacia forte extiterit post sacramentu sibi pstitu reddatur inuitus. ANGESIO EPO.

XXVI. Quia res in litigio posita in nulla possit transferri omnino p sona. donec legitime cognitionis euentu cui pot debeat iudicaria disceptione possit agnosci. Nec de eadre quisq sinat exigere possessiones sed in eo statu re eadem posita in quo mort sic dictu e. hodie constituta. Qisqs sibi putat ppia posse co pet ere iuridico pulset examine. psidicus omnib; inde submotis

XXXVII Licet antiquis regulis teneatur. Maximo et Eusebio episcopis.
parroechias unicuique aecclesie deputatas nulla posse ratione
conuelli. ne per consuetudinem pessima exempli mali temeritate
crescente ubique uniuersalis confusio nasceretur. Iam et nostris decretis,
ante simul a te episcopis destinatas omnia iussimus que taliter fuerant
mutata restitui. Sed quia temeritas per uadendam legem sibi putat ge-
nerari. si sceleri suo priuatia retentionis adiungat. Ea que
inter fratrem et coepiscopum nostrum constantium camusine aecclesie sacer-
dotem et directos ab anconitano pontifice decreuimus per uos
impleri cupimus. Tunc formam in ceteris cognitionibus que sit
sequenda perscripsimus. Nulla igitur presumptione statum parrochi-
arum qui per prolixe etatis firmitate durauit patimur immu- L
tari. Quia neque negligentia pontificis neque episcopalis obiectio que
per incuriam forte generatur uel ignauia facientem consensus nec sur-
ripiente supplicatione preceptio deuellere potest semel dio-
cesim constituta ex quo semper ad regenerationem atque consignationem
plebs deuota conuenit. Iniceorum autem non facere dioecesim in-
olim noscit ordinatum. Et iustum est ut unaquaeque aecclesia
parroechia sibi antiqua dispositione deputata in eternum
contenta. ut hac decisionis continentia alieni iuris dyoce-
sim nullus audeat quolibet commento qualibet fraude peruadere.

Iocondo episcopo. XXXVIII. Certe dixi ut quia stephanus contra regulas ecclesie factus alibi diaconus
ad aliam transire non posset aecclesiam nunc in tuam remearet
in qua fuerat ordinatus. Et si hoc mallet frater et coepiscopus noster pre...
tum de apud populum posceret sacerdotem et perscriptam sicut monstrasse
sibimet impetrare debere concedat. atque ita pro peruersa re affectus
nichil deinceps temptatum rapturus quod ueniret in culpam pontifex cui ad
quesitus fuerat sua sponsione firmaret. Alioquin mox eum ab
aecclesia submoueret. si quicquid fecisset illicitum. Natali episcopo XLI.

XXXVIIII. Caritate tua dixeramus instruenda nos pariter et metropolitano

ure prouincie siue cuiq; contigue que catholicam seruant
unitate magnope delegasse. ut obeuntes epos intra regio
ne metropolitani alios debeant ordinare. eundemq; ipsum me
tropolitanu si humana morte transierit non nisi conprouin
ciales epi iuxta forma ueterem studeant ordinare. quatin que
his de ueneranda decreuit antiquitas. nullus sibimet contra fas
usurpare contendat. quatin et int ipsas aduersantiu uoluntatu
pcellas. regulas ueterum nullaten custodire desistant. Sic psecuti
onum tpr diuersaru patres nros fecisse n dubiu ÷ VIGILIUS EPIS P DARDANIA.

L Quia p ambiciones illicitas n pudet constituta ecclesiaru iura turbare.
ac puilegia que metropolitanis t prouincialib; epis decreuit
antiquitas temeraria psumptione puadē. pptr qd etia comuni
onis aplice desidant tenere discretu. qd scilicet ab ei auctori
tate diuisi. illicit inpune q pras usurpationes exerceant. n
respicientes quia et no iudicii ratione ca de catholice sincerita
tis iniuria. q de tradicionum pluoiens p tenaru non sine ppe
tue dapnationis interitu redditari si in hac p manserint
abstinatione. Karitate uram duximus instruendam. ut uos omis
incomune frs p dardania siue pcontiguam qq; prouincia consti
tuti. qui uos sub metropolitanis uris ee meministis et ab his d
subsitati decedentes. sic ueterus consuetudo deposcit unanimit
studeatis antistites incessime. si metropolitanus humane condici
onis sorte recesserit. a prouincialib; epis sic forma transinisit sac
ri modis omib; censeatis. nec; sibi quemq; qd uob antiqua dis
positione concessum ÷ paciamini uidicare. quatin int ipsas ad
uersantiu uoluntatu pcellas. regulas ueterum nullaten custodi
re cessetis. sic psecutionu tpr diuersaru patres nros constanc fecisse
n dubiu ÷ GL GREGORIO IOHI EPIS.

XLI. Decessoru statuta sicut legitima iuxta successorem custodire
conuenit. ita debet etia malefacta corrigere. testis siqd peti
torii oblatione conquestus ē. qd habet in subditas urbanum

religiose recordationis fulginatis ciuitatis antistite potuisse
sibi propria cum adhuc uiueret abstulisse. que sic asserit frequenti
conuentione pulsauit. nec ad iudices ad dicendam causam
uoluit commeare. Et ideo fr̃ k̃mi causa sub omni examina-
tionis integritate discussa. si cognoscetis querela petitas certe
probationis assertione subsistere. legum memores de redibitione
iudicate. Alexandrumque clericum ea que in tempore acta memi-
nit patefacere iusta cognitione compellite. et omnia que
constiterit tenenda sunt secundum iuris ordinem censeatis. SIRACUSIO EP̃O.
xlii. Heredes antistitis zacharie redibitione sexaginta et duarum
librarum argenti quas dependit sine ulla intermissione sicut
constitit compelle. quatenus recuperatis ministeriis ecclesia ornamentis
propriis indigere non possit. Sed si ea ipsi nosam sibi hereditate for-
te et minus idonea ad restituenda minus fuerint depensa.
repulsatis facultatibus omnibus ab eorum te conuenit exactione
cessare. quas ecclesie pro compensatione noueris adplicandas.
Nichil prius credimus ecclesiasticis utilitatibus. MAXIMO ET CELERO EP̃IS
si que sunt aliena reddant. ET IN SYNODO DIXIT.
xliii. Inter eucaristum ante damnatione quem in merito uidet impacta
in nostro iudicio constitutum et faustum defensore ecclesie romane
negotium quo uertebatur agnouimus. Siquidem eucaristus sexaginta
et tres solidos quod ei ad pacem petendum ueniens erogandos dederat
ubi sibi uita sua et conuersatio sine ad imperatam honorem
contraria repetebat. asserens hos solidos a se supradicto fuisse
numeratos. Cautione suscepta retulit faustus accepisse
se quidem solidos. sed et propria uoluntate et delegatione quibus ipse
uoluit numerasse. Quos cum facta sub nostri presentia ratione
eorum cognosceretur constaret. pluribusque et iam curialibus uola-
tantibus in presentia constitutis. certa calculatio claruisset. consti-
tit triginta et solidos. et tremisses duo. ad eius delegationem
sine controuersia numeratos uiginti duo et tremisse. ii

incurralii quos exhibuerat ad peticione epat uictu ut
animaliu pabulu cu diu precio ipsa traheret expen
sos. Nec enim poterat ad pontificatu ut tardo eligi cui
tanta claruisse comissa. ut et parricida pbaret. et ipsis
indiciis hac sua etia confessione falsari nouit et solidos
qui residui ee uidebant impensis suis ad pbandu falsu
crimen cu multo tpr seruaret erogatos. Et ideo quia om
nis erogatio que p ipsu in ipso facta e ei constat mo
dis omnib; imputanda. Ab hac erit faust defensor roma
ne ecclie peticione quietatis immunis. et a nob ac nro
iudicio modis omnib; absolut. cu cautio sua ei sit sine in
cunctatione reddenda. Que tam qd iam erit apud eucha
ristu uacua et inanis erit. et omnib; uirib; effecta. nec p
hoc iudicatum sedis nre aut pferre in iudicio. aut p
bata uires aliquas repetitione assumet. Gl

xliiii. Felice epm et petrum. ERELEVVE.

nolane ecclie clericos surripe potuisse sensib; ure
sublimitatis admiror. ut cont diuinas humanasq; leges
ecclastica priuilegia respuentes. supposito nomine clericali
ad iudicia publica conuolarent. quando in psalib; cons
titutis int huiusmodi psonas quicqd sedes aplica censuisset.
decretu fuerit oportere seruari. Non solu donno filio meo
magnifico regi illudentes ueluti laici contra ppium perpeta
regia deposcerent sacerdote. sed etia adhibitis barbaris sub
nomine domni usi inclit psulis sui pnicie nec eq; sciuerint.
cu iustis ex causis ante conuicti. qd ecclasticam pecunia
redde cogerent. magna sit eis sui humanitate pontificis.
quietas relaxata. Quia g pudore nra sublimitas etia in aplice sedis
contumeliam eos fuisse pgressos. officio meę salutacio
nis accepto. pcam ut priuilegia beati apli. P. que diuinis
humanisq; legib; concessit antiquitas. nulla patiamini

subreptione conuelli. theodorico regi

xlv. Certum est magnificentiam uestram leges principum romanorum quas in negotiis hominum custodiendas esse percepit. multo magis circa reuerentiam beati petri apostoli pro sue felicitatis augmento uelle seruari. Iohanni episcopo.

xlvi. Nos ausus impii commouerunt anselli qui archidiaconatus fungebatur officio. Nam cum tam duro casu letaliter sauciato pontifice pre ceteris ecclesiam custodire debuerit. ac ne quid de episcopali domo subduceretur sollicite prouidere. quasi nichil huiusmodi contigisset. sic cuncta dissimulans et percussore domini passus ape
nec talibus nefandi sceleris iniquitatem aboleri. Unde quoque sequestrum duelli penitus non licebat. et eum ipsum ipsum in tumultu presentique permisit occidi. cum et ad fatendum seruari debuisset. uerum hec sua uoluntate peregerit. an cuiusque preceptis impulsu. et prius ab eo quia id crediturus presul fuisse dicitur intempta ecclesiastica requiri substantia. Quis autem non euidenter intelligat propter hoc percipue dicto clericum fuisse sublatum. quatinus nec conplices proderet. et ignorata facultas ecclesie facilius direptionibus subiaceret. Nam et liberalis in eius episcopi prohibetur inuentus et uir bonus ansellus. ac suo gradu dignus quod numquam ante temptatum est. prius in se decretum ad actis ecclesie ministris conpulit celebrari quam de excessu sedem tenentis uel tacitis ad sedis apostolice noticiam relatio mitteretur. Quam sit autem intolerabile malum quis xpianus addubitet. ut cum soleat iam communi sorte defuncto pontifice transisse ei ante omnia nunciari. conpetens deputari uisitacio. atque ita de subrogando sacerdote tractari. hic unus extiterit qui interfecto religionis antistite mox de suo honore cogitauerit. quam studuerit deferre quod gestum est. Ubi tamen et si lateat exterius quid agatur. tam affectate potestatis abruptum conscientiam suspitione non caret defuncti locum taliter ambientis. Item tamen nequis hoc umquam audeat

usurpare quod ante istum nullus ausus. ab officio quod regebat nostra sit auctoritate summotus. donec quod inperpetuum de tali ordinari decreuimus plenius retractetur. Siqua sane iura sec clesiastici substulisse conuincitur. modis omnibus reformare cogatur. Item. Conperimus quod quidam sumpta tantum corporis sacri porcione a calice sacrati corporis abstineant. Qui procul dubio quoniam nescio qua supersticione docentur astringi. aut integra sacramenta percipiant aut ab integris arceantur. Quia diuisio unius eiusdemque misterii. sine grandi sacrilegio non potest peruenire. ET ANASTASIO.

xlvii. Desolatis propter defensionis auxilio et qui suis actibus prodesse propter aetatis infirmitate non possunt. exoratum decet pontificem subuenire. Quia pupillis tuitionem etiam diuinitas iussit impendi. Isidoro maximo et ianuario clericalis officii qui se solatiis parentum uel propinquorum asserunt destitutos. auxilium ecclesiastica delegationis praestabis. ut aduersus improbitates aduersariorum suorum praecedit tue executionis adminiculo. noxia contra non sentiant.

CRISPINO ET SABINO EPIS.

xlviii. Siluester et faustinianus ecclesie grumentine clerici lacrimosa nobis insinuatione conquesti sunt. libertate sibi domini sui benignitate concessam heredum eius oppressione pulsari. seque in clericatus officio ab incunabulis pene seruientibus et manumissore uiuente in eodem actu. nichil omnino constitutos. diuinis misteriis impendere seruitium non licere. Cum si perceptionem ueritas subsequatur. contra patris et actoris sui factum uenientibus. ut indignis hereditas legibus auferatur. nec eis liceat hereditate capientibus. contra auctoris sui prosilire iudicium. Et ideo fratres karissimi quoniam se ab archidiacono supradicte ecclesie queruntur oppressos. qui per eorum absentiam moderatoris iudicium promisit eos esse secuturos. Calcatis omnibus et que contra leges diuinas et publicas pulsatis

pulsatus. forum suum putauit auferri in uiro iudicio quis ille
clericum lacessite aduertat. ut ecclesie iura que uetusti principes
assidua sanctione firmarunt inpetitis clericis non negentur.

xlviii. X privilegium semper debet esse. Zeie ...

quod ab eorum posceret dignitate prestandum. Quia deo seruienti
bus beneficium conuenit. non negari. Siluestr atque faustinian
qui se ab incunabulis clericos consistere a theodora se oppri
mi per uiolentiam conquesti sunt. quod dicant se ingenuos atque
auctore ~~atque auctore~~ pristine condicionis nexibus absolutos
in sorte discrimine rerum seruitutis addici. Ac per auctoritatem
regiam contra leges publicas cum clericali cingulo olim tenere
tur astricti. per archidiaconum urbis grumentine esse conuen
tos. Cum constet eum qui celestis militie pulsat. non nisi ei forum
debere sectare. Et ideo dilectissimi dependens salutationis affectu
supradictos clericos si ad delegatorum iudicium eorum aduersaria
uenire contempserit. sublimitatis tuitione ualleri. Ne quod
illis aut subreptio aut inimica legibus uiolentia necessitatis
imponat. Quia qui iudicium refugit. apparet eum de iusticia
diffisum. RUFINO ET FORTUNATO EPIS.

L. N(uia)up foro popliensis ecclesie clerici cum sabino et pelagio laicis
propria subgestione reserarunt. presulem suum graui quadam necessi
tate uexari cui eum dicerent incursione frequenti elisum
quod ne scandalum fidelibus uideretur ingerere. et ecclesiam di ubique
positam hac offensione turbaret. Se ipue cum eodem ipso uo
lente huc se preuisse firmarent. ad dilectionem uestram scripta
direximus. ut ecclesie cuius rector tali casu teneretur abstrictus.
uisitacione congruam redderetis. Verum quia nunc id ipse
uenit huc pontifex falsaque omnia de se iactata disseminat
estimacionisque
subdiuini contemplatione iudicii uestreque conscientie
respectu. rerum fide solertissime perquirita scilicet aliquando
uel in domo uel impressione. aut in aliquocumque loco probatur repente

colla ipsius uocesque dedisse confusas et spumas ore iactasse. quia fi
eri potest examinatione querat. Quod tamen siue aliquorum pos
se factum testificatione firmari. siue numquam contigisse dicatur.
non putandum est posse sufficere. sed certum manifestumque documentum.
Quia de tanta re non sequi est agendum faciat te tua dilectio fratri rus
tice. sui moris esse aptam magno pontifici. ut eum ut triginta diebus
tantum esse constitutas eumque carnibus indifferenter uti necessaria proba
tione compellas. RUFINO ET PETRO EPIS.

.LI. Q uisquis in negotiis suis nostri nominis intercessione sperat sibi reme
dia posse conferri. precarios conuenit annimositate prestare.

LII. C onsideratio ecclesiastice utilitatis LAURENTII
hoc postulat et excussa compensatione seruandum testatoris
arbitrium. IOHI EPO VIVONENSI.

LIII. U xor felicis et filie. romam quia sic oportuit peruenerunt. Sed
hunc ipsum primum se ad barbarorum basilicam conferentem
seque bonas causas habere iactantem egredi sub hac conditione
precepimus. ut si actus fideliter et racionabiliter allegaret. nichil cir
ca eum prorsus asperum fieri durumque pateremur. Alioquin si con
tra fidem et utilitatem dominica uenisse probatur. ipse sibimet impu
taret. atque ordinationi congrue subiaceret. Qui superueniente
filio nostro uiro spectabili hortasio. sic est ad singula queque conuictus
ut os aperire non posset. Et uera esse que hunc obicerent uoce
propria fateretur ideoque tenetur custodia mancipatus. MALORICO EPO

LIIII. Q ui et humanis legibus inciuili dampnatione calcatis.
et reuerentia religionis abiecta. ut ecclesiae priuilegia calcare
contendunt. ut ubi libet in pauperum prosilire dispendium
nec huiusmodi saltem commoniti conuictique nequiciam sopire con
sentiunt. atque illata sacris rebus [detrimenta] sarcire. merito diuini
muneris sunt participatione priuandi. ut huius perceptione
careant quod sacrilegis ausibus habuere despectui. Item. Ce
lestinus presbiter frater et coepiscopi nostri sereni. qui contra pontificale

iudicium contraq; aplice sedis mandata prorumpens . sup
dictis comunionē sacram ministrare presūpsit . cū non potu
erit ignorare sententia ꝑpi sacerdotis ab officio ꝑm̄ ecclastico
repellat . ut nullus eccle ministroꝝ contra pontificalia consti
tuta uenire conetur . FORTUNATO EPO .

Lv I rreligiosum ꝓis & execrabile ducim̄ . siquisq̄ l' extraneos in
suā tuitione susceptos . non omni fide & tota animi sui educa
uerit scitate . Ac cū olim ꝑ diacon̄ dilectionis tue felicis atq;
olipu suggerat auunculus . eosq; paruulos ad te uice suscepit
nutriendos . ul latrocinium ee iudicam̄ . qd eos bonusculis
parentū sic asserunt . reliquit exteriores alia retinendo alia co
tra leges & iura uendendo . ELPIDIO . ī EPO .

Lvi S acrosca religio que catholicā continet disciplina . tantā sibi re
uerentiam uindicat . ut ad eā quilibet nisi pura consciencia
non audeat peruenire . Nam quomodo ad diuini misterii
consecratione celestis sps inuocat aduenit . si sacerdos & qui
eū adee depcat criminis plen actionib; repbet . EPIFANIO EPO.

Lvii A deposcentes direxim̄ iussione . ut eos qui ecctiam uiolasse ꝓhi
bent . accessu earum iudicent ee indignos VICTORI . CONS
TANTINO FELICISSIMO SERENO EPIS .

Lviii F r̄ & coeps nr̄ epiphani⁹ sua nob relatione suggessit . benenaati
& maurū beneuentane municipes ciuitatis in contumeliā
religionis acerba nimis & plectibili contumacia ꝓsiluisse . Qui
confugiente ad eccle septa curiale suū ne illic quid citaū
aut de iniuria sua securū ee sineret . ausi irruptione temerarie
mentis admittere . Qd nec potestatib; ē . ut ꝑncipib; unq licuit
penetrare . ut hominē inseuariū constitutū captata sacerdotis
absentia reluctante reclamanteq; uiolentē abstraheret . Qs quū
sua nob subgestione patefecit . merito indignos ee sacra comunione
iudicauit . Et si reuera tanti facinoris constat admissum nr̄a
etia auctoritas in hac parte consentit . nec eni iure ad supplicadū

debet admitti. ubi admitti sacrilegum n̄ ueretur. Null'
etenim int̄ limina tantū uenerationi deputata. ut sui q; sibi
licere estimat. p sue uoluntatis arbitrio. ut ex humilitate
sibi uideret in furorem. Et ideo fr̄s K mi sup dictos si manifesta
reos facit conquestio ab omib; parrochiarū uraru eccliis n̄re
peceptionis auctoritate phibete. ut non solū hi qui iniuriā
scōr locor psilusse pbabunt. meritā consequē pfacti singli
tate uindictam. uerū etiā ceti a tali psuptione ultionis timo
re reuocent. HONORIO EPO.

Lviiii. Diuine retributionis memor. ad pontificalē conscientiam
pertinere n̄ abigas. egentium commodis piam sollicitudinē
non negare. Et. Illud etiā sinceritatē tuā uolum̄ non late
re. ad nos fuisse platū qd amplat' conductor qui nō solū
seruū constet ecclie sed ita rationib; a multis tpib; iplicatū
ut etiā si esset ingenuus donec rationi cuncta deduceret.
modis omib; obnoxi' haberet. Ausu temerario molitus
fuerit paginā condē testamti cui' omē peculiū utri; legi ecclastico
b; n̄ dubitet obstructum. Quappt his psuptionib; uice
nra tua sinitas contradicat. nec fieri pmittat aliqua subreptio
ne pmittat. Ac si eidē quicq humanit' forte contigerit.
qē gnderius nominat'. mox ei sine dilatione substantiā
pcipiat humanitas tua filus ei dumtaxat qb; patrimo
nium pbat' ee. commissum sub fidei descriptione contdē.
donec tpib; uniuersis quib; hoc patrimoniū gubnasse
cognoscit' partes omcas redde cogat' indennes. Et.
GERONTIO IOHI. GERMANO & PETRO EPIS

Lx. Si illic ubi hec acta sunt. presentib; utrisq; constiterit. esa
tis fecisse Stephanum ac supplicatione suscepta eum eum
qui male tractatus ē ignouisse. semel in abolitione missa pu
nicio recidiuo dolore n̄ debet itari. Diuine scilicet imita
cione clementie que dimissa peccata inultione redire
n̄ patitur.

Si u(ero) nichil u(e)l de satisfactione p(ro)babit ut de remissione
c(on)sacta dilectioni u(est)re sermone monstrat(ur). quatin(us) siue
nu(n)c salte(m) potuerit competens satisfactio p(er)uenire. illuc
potius exerat(ur) ubi animum sanare possit afflicti. Siue
in remissibil(is) p(er)stat acerbitas ibid(em) nichilominus uindicet(ur)
ubi plectibil(is) e(st) orta p(re)sumptio. IUSTINO ARCHIDIACONO

LXI Uob(is) et fame n(ost)re duximus consultu(m). ut pontifices uiri loco.
uob(is) eu(m) abreod aliquid subroget qui ei nomine parti uniusa
disponat. quatinus omnia p(re)dicta ad usum reuocetis studiu(m)
nec cuiq(ue) clerico p(ro) portione sua solu(m) aliq(ui)d eccl(esi)e p(er)tinere
deputandum. ne p(er) incuriã neglegentiamq(ue) minuat(ur). Sed om
nem pensionis summam ex omnib(us) p(re)diis rusticis urbanisq(ue) collec
tam ad antistite(m) deferatis. Ex qua tam collectione habeat(ur)
ratio. q(uo)d ad causas u(e)l expensas accedentium necessitatu(m) op(us)
e(ss)e p(ro)spicit(ur). ut de medio sequestret(ur). Et quattuor portiones
u(e)l de fidelium oblatione ut de hac fiant modis omnib(us) pensi
one. ita ut una(m) sibi tollat antistes alia(m) clericis p(ro) suo iudicio
et electione dispertiat. Terciam pauperum sub omni conscientia
faciat erogari. fabricis u(ero) que competit ad ordinatione(m) ponti
ficis. erogatione u(est)ra decernim(us) e(ss)e pendendam. Si quid forte
ab annua remanebit expensa electo idoneo ab utraq(ue) parte
custode condat(ur) in enthecis. ut si maior emerserit fabrica sit
subsidio quod diuersis t(em)p(o)rib(us) diligentia potuerit custodiri.
Aut certe emat(ur) possessio. que utilitates respiciat communes.
IUSTINO ARCHIDIACONO ET FAUSTO DEFENSORI.

LXII. Uolaterrane eccl(esi)e actus u(e)l patrimonium q(uo)d hactenus des(?)
titutum u(e)l post da(m)pnatione(m) eucaristi quo fuerat depra
uante dispersum. cure uestre decreuim(us) delegandu(m). ut dili
gentia qua uos p(er)ceptis utilitatib(us) estimam(us) e(ss)e uigilantes.
p(re)dia culture restituatis antique. Si qua sunt uendita aut
donata mancipia. possessiones et alia que ab eunathio et oppi
lione.

epis l' ceteris quod uisum est teneri iudicis qui contra constitutu
synodi ab epo predia alienari nullo fuerint commonito. nichil
omnino reuocent. sit emptoribus ad eum recursus qui presumpsit
aliquid ecclesie rebus illicita uenditione distrahere. Ita ut
pensiones annuas ad pontificem deferatis. cum priuilegia sua
integra conueniat omni ratione seruari. ut eius dispensatio
et erogationes consuete permaneant. Ita ut portionem quarte que
ad uos pertinet sua pontifex ordinatione distribuat ut cuique
locum meritumque cognoscit. Placuit etiam de fidelium oblati
one faciendum. ut quartam clericis eroget pro consideratione
sue electionis antistes. fabricarum et epo porcio seruata et
disponente ipsa erogatione pendatur. quatinus nichil penitus
ad detrimentum alicuius rei patiamini generari. Siquid uero in
ecclesie dampno uisum est. aut his que sunt preceptionis nostre prohibi
ta pontificem uestrum iudicis admittere. mox nostris auribus re
latione signate quod fieri debeat censeamus. SIRACUSIO ET LAU
Lxiii. udas qui monache professionis extitit mancipium. RESTITIO EPIS.
uestris sui que ante paucos annos se asserit comparasse. nunc
ad ecclesiam uenefranam confugisse suggessit. sicut petitorii
tenor ad nostrus ostendit. eo quod dicatur sibi ab infantia christiano
nuper a prefato domino signaculum circumcisionis infixum. Quapropter
uestra inter utrumque sollicitudo rerum fideliter examinet ueritatem
quatenus nec religio temerata uideatur. nec seruus hac obiectio
ne iniquus competentis iura domini declinare contendat.

MAURO PRENESTINO EPO.

Lxiiii F raternitatem tuam testificatione notariorum per primam. secundam.
tertiam. quartam. quintam. et sextam indictiones patrimonium
sancte romane ecclesie cui deo auctore presidemus. quod fuit de iu
re quondam hisdeualde didicimus tenuisse. De quo patrimo
nio. nam quid de prima secunda et tertia. indictionibus applicato

quondam pbro. & stephano diacono uice sponti ficis in urbe
roma agentib; qd exigis fide media psoluisse.

LXV. Quia fr & coeps nr iohs. CLERO NARNIESI.
aecclastice utilitatis studio suadente: & nate sue simpli
citate laudabili consideratione. ectata ob hoc qd se inge
renda patrimonii gubnandi cura t in disciplina eccliastica conseruanda minime fatet idoneum constitui pbri
adhec explenda sibi poposcit adhiberi psona. ut ea que
sunt necessaria competenti disponente sollicitudine nichil
indecens fieri t inutile pmittat. Idoq; psenti uob iussi
one pcipim. ut seruato pmo in loco memorato epo.
reuerentia q uos conuenit. inculpabilit exhibere in
omnib; que ut ad diuini cultu obsequii ptinent. ut
ecclastice utilitatis pagere cura suaserit. pbrati obedien
tiam competentem in nullo dispositionib; ei contumaci
spu resultante. summo conpetentis uigilantie iure studio
que p ecclastica utilitate gerenda monuerit adimplen
tes. ut his ita dispositis. & consueta uob stipendia ministret
& quecumq; in psato eccle patrimonio uel de reb; ad
eam ptinentib; repetendis sunt necessaria, compleant.

CONSTANTINO NARNIENSI EPO

LXV. Iohis fris & coepi nri oblata peticio. licet deo placita
& sacerdotalib; morib; congrua sit humilitate plenis
sima adonec tam ueritatis ratione suffulta. nre q; au
ctoritatis exigit pbri (debe) consensum. asserens ut quia inge
nite mansuetudine simplicitatis, ecclasticum non ualet
patrimonium gubnare. ut diuersis curialium de exactione
tributi ut aeclasticarum (rerum) detentatorib; non possit occu
pari molestiis. ad toti huiusmodi sollicitudinis curam ex
pientie cui uigilantia debeat adhiberi. Cui etiam fidem

sibi industriamque testificatur esse compertam. in qua re etiam filiorum
ecclesie dicit vota concurrere. Et ideo presenti tibi auc-
toritate mandamus. ut tam in gubernando ecclesie patrimo-
nio. quam in custodiendis ordinandisque clero ecclesie narniensis
omnibus que vel divini cultus obedientia vel ecclesiastice utili-
tatis ratio postulat. ~~necessariam utilitatis ratio postulat.~~
necessariam sollicitudinem competenti modestia exhibere
implereque non differas. Sed et si que res ecclesiastice quorundam
pervasione vel pravo aliter studio detinentur earum repetici-
onem seu vindicationem quam iusticia legesque permittunt in-
vigilare non desinas. recuperatas prefate ecclesie iuri que ratio
suaderet equitatis. proiecto dum tamen epo tuo tamquam patronarum
quem nostre auctoritatis reverentia cognita impensurus in omnibus
obedientiam competentem. Iohanni Nolano epo.

LXVI. Dilectionis tue suggestione accepta. per quam reprehendenda
valde fiducia ob necessitatem ecclesie sensulane que nolane
ecclesie esse videtur parrochia vendendi sibi sacra ministeria con-
cedi a nobis execrabili licentia postulasti. mirati sumus. Quod dum
precedentibus karitatem vestram frequenter dixerimus apicibus commo-
nendam. ne aliquando incongrua et nostris exosa moribus vel
scribere vel poscere qualibet necessitate cogente presumeres.
non solum despectis dilectionem tuam minime correxisse conspi-
cimus ~~[illegible]~~ verum etiam ad spanda paulo amplius deteriora
procedere. Quis namque tante opinionis nostre quam tue quoque esti-
mationis inimicus aptissimus tibi credidit suadendum. ut
nostris preceptionibus vendendorum ministeriorum tibi facultas libera
cederet. Propter quod tibi presenti auctoritate mandamus. ut
nulla hoc de qualibet re minima sacris dudum usibus dedi-
cata. facere seu loqui presumas. ultionis sciens vel honoris vel
substantie. te periculum sequuturum. si quicquam tale fuerit adtemptatum.

Sed si tanta eccle fesulane penuria ut parrochia e[illegible]
non possit. eā post titulū nolane eccle constitue; ut de tali
positione habita nec de sacris quicq ministris distrahatur. et
competentia ibidē diuinū cultū p deputatos cardinales
eccle pbros ministria celebrent. et siquid ē in ex spnte
p eccle nolane hominē. ut diligentā salte fiscū solue
ualeat excolat. EUCARPO EPO MESSINENSI.
LXVII Dilectio tua ad supradictam carthaginensem pgat ecclam:
et homine de clero qui nec uxore habeat nec filios.
nec etiā aliqd canonib; inimicū. eligi cū auxilio dei
compellat. atq; suadeat. et statī eū ad urbē romā cū
decreto et testificatione relationis tuę transmittat.
SAPAUDO EPO ARELATENSI.
LXVIII Quoniam me post generale concilium culpare psumunt.
de illa adhuc eptla quā non definiendo aliquid. sed nes
ciens quid sequendū eet consultando conscripsi. et illo ad
huc officio constitutus in quo etiam diffinitiones meas
tantorū sub dei sententie decretis; sine dubitatione ponti
ficum. Sed minus apparet quia nescientes rei meritum.
uagis. ac rumigerulis hominib; credant. Nesciunt enī
qta et qualia post hanc quā impingistis eptlam certami
na meauerit. atq; ignarus exercui. qd restat tepr. et n
tam quasi consulens. sed uelut fixa apud me sententia.
hec que salubriter decernebant fieri phibebant. ita ut
grauēs ob hoc tribulationes ac molestias sustinerē. Nec
tamen iccirco contra ueritatē pertinacie contumax esse de
bui. quia aliter me aliquando sentire rerū ignorantia conpuli
sset. Accedit nob beati cipriani sententia in qua aplorū
principē ad exemplū uocans. eumq; a paulo correptū fuisse
commemorans. statim ita subiecit dicens documentum scilic

nobis concordie et patientie tribuentis. ut non pertinaciter ipsa
amemus. sed que aliquando assensib; et collegis nris ualit subgerit
sisint uerace legitima ipsa potius nra dicamus. Quomodo g fieri potest.
ut minoris officii homo. pontificib; cessisse culpetur. cu beatissimum
cyprianus etia sibi et ceteros collegas ad correptionem suam. ut unusquisq;
debeat admittere commendat. et hoc illo fieri exemplo docetur.
quo aplorum princeps ministro sicut ipse dicit aliis aplorum redar
guenti secessisse. qualitas ac ueritas rei munusq; + querenda
negotio. non certamina dissidentium. Humana enim infirmitas
que careri in toto hac mortali uita dum corruptibile corpus.
hoc adgrauat animam. nullatenus potest. et errare terrena
inhabitatione. ac sensu multa cogitante impedita. solet ab eod
errore diuina gratia illuminante corrigere. Ut enim paulisper
demus taceam quid rego dicturi orientes. toti illirici toci deniq;
affrice pontificib; senserunt. sine in hac causa ignorationis ceci
tate facientes contra ueritatis luce plurimi restiterunt. et donec
gratia ueritatis luce splendente cognoscerent. mori se
etiam pro hac causa inscientie sue tenebris uoluerunt. Quos tamen
omnis misericors ds ecclesie sue consulens. et agnoscere se
uoluit. et sequi quod uerum est intantum ut mutatis postea senten
tiis. atq; habitis in unaquaq; puincia conciliis quorum ad nos
ex omni affrica et illirico gesta directa sunt. fidem ueritatis sic
ait paulus apls quam aliquando expugnarent. predicare cepissent. Hoc etiam
tota fecit illiricus. in quib; neuinus quidem quod dilucidatę ueritati
resisteret. potuit inueniri. Anime solum et adhuc illo tempore diacon.
contra ueritatem tantis ad ipsam reuertentib; resistere uoluerunt et quod
maius est eo iam tempore quo ne ipsi quidem ignorantie qua ista adhuc
premimur manifesta mihi ueritate excusationem inuenire
potueram culpent me correxisse qui uoluit unum illud esse
non ambigo. quia a quib; eq; fuero correxisse culpat eos et pa
trum regulas. et ecclesiasticam consuetudinem. et canonicas scripturas

ignorare certissimum est. in quibus omnibus uno ore et corrigere
iubent errantes. et nisi correxerint puniunt. Adiungamus
etiam adhuc super memoriam beati cypriani sententiae sensus
nostri augustini iudicium. qui ad uincentium uictorem scribens
eique ut se ego corrigere ammonentis. ita in fine primi libri ait.
Sed si per eis nulla cogitatione pigritaueris. immo caritas fide
libus uerbis et litteris expugnaueris. laudabilior eris censor in te ip
sum. quam si quemlibet alium recta ratione reprehenderis. et mirabilior
uero et ceterior. quam si numquam illa sensisses. recte cuius uere quale senten
tium reprehendit. Cum igitur quae me corrigere agnouisse con
fitear. malo ego meus censor secundum beati augustini sententiam est
quam cuiusque uictor in falsis. quia sic ut rectissime supra dictum est. causae
inter tam ab inquirentibus ueritate. non dissidentium debeant
considerari certamine. Fecit hoc etiam beatissimus augustinus. et sic
hic qui magnus in regno dei uocari uoluit. quod praedicabat ore
docebat exemplo. Aut ignotum aut obscurum quod uir ille euangelicus
non uno aliquo intellectu. uel in uno suo opere sed in omnibus pro libris
suis gratia se diuina illuminante correxit. Legant qui uolunt
in primo retractationis eius quod dicat. Ait enim. neque enim quisquam nisi
inprudens ideo quia mea errata reprehendo. me reprehendere
audebit. Sed si dicit non ea debuisse a me dici. quae postea
etiam displicerent. uerum dicit. et mecum facit. eorum quippe repre
hensor. quorum ipse ego sum reprehensor. Neque enim reprehendere debe
rem si dicere debuissem. Sed ut uolet quisque accipiat hoc quod
facio me tamen apticam illam sententiam etiam in hac re oportuit
intueri ubi ait. Si nos ipsos iudicaremus a domino non iudicaremur.
En ista sunt quae de se beatissimum augustinum. dicta sua ut
ipse ait. stilo reprehendere loqui non piguit. Ista sunt quae ego et
si non simili uirtute maiori tamen timore compulsus imitari con
tendi. Memo quod nos ut in meo d. promio praefatus doctor ait inueniet
errantes. sed in melius proficientes nec illa nostra quae reprehensibilia scripta

q me corrigere
reprehendere

sed generalis sententiam sinodi a toto susceptam orbe sibi
sequi tandem te preponant. Iterum ergo iterumque admonen
da est fraternitas uestra. ut uniuersalis ecclesie concursum non ua
gorum hominum sua scelera fugientium debeat rumore scin
dere. Iniquum enim est. cum in tota affrica tota etiam illirico.
ut de multis orientalium episcoporum taceam sexcenteni episcopi sit
qui uno ore unoque spiritu catholicam in hac causa sequantur
ecclesiam. tribus forte uel quatuor excisis prouinciis fugientibus,
qui ecclesiastici occasione scandali penas criminum suorum effu
gere moliuntur. uestra religio conturbetur. et post positis apostolicis
sedibus post posita toti orbis multitudine episcoporum illis aurem
galliarum prebeant sacerdotes. quibus et sui exemplo correp
tio displicet et ne ipsa que commiserunt scelera puniantur aufu
giunt. Admonemus autem fraternitatem uestram. et per uos uniuer
sam illic deo propiciante prouinciam. ut se catholice restituat
unitati. ut apostolice sedi donato sibi uniuerso orbe concurrere
non audeant. Quia uero ad uos in ipsis stati ordinationis mee
principiis precellentissimo uiro glorioso filio nostro childeberto regi fidem
meam propria manu scriptam direxerim in qua me nichil contra
IIII. uenerabiles synodos. uel fecisse. uel facienti consensisse
signaui. Paratus tamen sum secundum apostoli sententiam omni pos
centi me reddere rationem. Item.

Quis autem ex uobis de ea que illic fieri conperimus reddit eius
rationem uel in quibus canonibus inuenitur. ut uno eodemque
die laicus homo. et clericus. et acolithus et subdiaconus et dia
conus et presbyter et episcopus fiat. et subito quasi in theatrali spec
taculo mutato habitu missas faciat. qui ante unam horam
non dicam domui sue laicus sed uxori forsitan coniunctus
extiterit. qui etiam illius non excessus sed sceleris dicam reddituris
est rationem. quod aput uos idolum ex similagine uel inquinamentis
nisi pacientes fieri audiuimus. et ex ipso idolo fideli populo

quasi unicuiq; p merito. aures oculos man⁹ ac diuersa singlis
membra distribuit non inmerito uob corrigentes inmeli⁹ dis
pliceant apud quos ista licite committunt. EVTICIO EPO

LXX. Direxim⁹ siquidem p portitore illustrem uirum. GL.
limatam de catenis beati p. ut ea, tam ubi uolueris debi
ta ueneratione seruent. Sed et tunicam una interiore par
te sepulcri beati p. apli. posuim⁹. et p continuum triduu
ibi ea fecim⁹ pmanere. et ad te pariter direxim⁹. ut siue ea p
reliquiis et p benedictione habere uolueris habeas. siue
etiā sacre actionis tpr. ut pote tanti loci ueneranda sacrata
indui uelis. habeas nichilominus potestate. GL.

LXXI. Eos qui nefandis ausib; GAVDENTIO EPO.
xpiani pti filios. ad sectandam heresim sua. uitiare non
desinunt. legitima p publicos eorum locorum iudices
facias inquantum ualueris psecutione pcelli. ut eo saltim
metu ab huiusmodi scelere conquiescant. De hereticis
ex quib; pmemoratum paulinu uiru clarissimu filiu
tuum nos consulendos esse dixisti. ut si qui eorum reuerti
uolunt ad catholicam fide. utru baptizandi sint an
tantum modo reconciliandi. Hec tuam uolumus
obseruantiam custodire. quia circa syrmiu et singidu
no aliaq; uicinaq; loca ubi isti⁹ heresis homines mul
ti sunt nouim⁹ custodiri. ut quia innomine solum
xpianam etiam mersione se asserunt baptizari. Eu
uangelicum u pceptum ipso deo dno et saluatore nro
ihu xpo tradente. nos admonet innomine trinitatis
trina etia mersione scm baptisma unicuiq; tribuere
dicente dno nro discipulis suis. ite baptizate omnes
gentes innomine patris et filii et spus sci. Si reuerti
hi de p fatis hereticis qui in locis dilectionis tue uici
nis commemorari dicunt. solu modo se innomine dni

baptizatos fuisse forsitan constiterit. sine cuiusdam dubi
tationis ambiguo eos ad catholica fide uenientes.
sce trinitatis nomine baptizabis. Si u ap dilectio
nem tua eoz qui conuerti uolunt manifesta confes
sione claruerit qd in trinitatis fuerint nomine bap
tizati. sola reconciliationis impensa gra catholice fidei
sociare maturabis. ut tali dispositione seruata nichil alit
q quod euuangelica iubet auctoritas temeritatis secundam
spu uideat effectum. EXCEPTIO NEAPOLITANO EPO.
LXVII. Dudu quide in negotio qd int uulturnam atq; patriense
ecclam uertebatur audientiam. nos deputasse recolim. q
exceptionis nre pagina residentes uniuersa inqstione
uenientia cognouer. et tantu que uisa sunt uerbo diffini
re. n etia ex scripto plata sententia curauer. que res frei
dua coegit. ex eadd causa suscitasi litigia. et nullam hactenus
reb. difinitis obedientia comodari pmisit. Sp qd denuo
filii nri gloriosi uiri patricii dulcitii directis apicib; ut
tande aliquando diutine querele confusio ualeat amputa
ri. decernendu rursus iudiciu legit postulatu. Et ideo psen
tium decretoz tenore caritati ure mandam. ut exeque
te constantino scd nre defensore. clrm uel ciues aecclie
patriensis. et e diuso ecclie uulturne ut uicisse mentes
ad usm faciatis conuenire. iudicium et cognitis que depu
tatis p de iudicib; int eos statuta sunt seruanda formetis ex
scripto sententiam. et cora patrib; pferatis ante dicto sedis
nre defensore. modis omib; exequente ut que statuta
fuerint effectui mancipent. CLERO CATINENSI.
LXVIII. Cu hic filius nr uir magnific leo pretor uenisset retulit
nob de singlis que illic inota sunt. et quom uota ppe
toti ciuitatis in elpidio. diacono concordarent. Vnde
quia nos de memorati uiri testimonio dubitare n possim.

omnino. Ideirco sicut dictum est hesperium diaconum ad nos
facite properare. nec expectetis ulterius ut ammonitio nostra ad
eum debeat destinari. Quem tamen hoc per fratrem dilectionem
presenti iussione specialiter ammonemus. nec cuiusquam aliquid uel dare
uel datum esse permittat. Sed nec de ecclesiasticis patris causis.
aliqua securitate cuiquam facere audeat. siue permittat. aut quasi
factus episcopus ea que direpta sunt non repetat. sed apud eos a quibus
direpta sunt permanere libere patiatur. Sciens quod si tale
aliquid uel fecit uel fecerit. nec a nobis omnino permittitur
ipsa ualere permissio. et cum iudicium nostri quod de ipso habuimus
dampno pastoralis consecrationis ordine permereri imponit.

LXXIIII. Pergo uero aliquando in ipsis IOHANNI PATRICIO.
generalibus quas uenerandi sinodis. ut interfuerit quispiam
uenetiarum ut ipsi putant atque histrie patriarcha uel lega
tos aliquando direxerit. Quod si hoc nec confictis quidem
approbationibus nulla rerum poterit ratione monstrari. dicatur
aliquando non modo se generalem ecclesiam non esse. Sed nec ge
neralis quidem partem dici posse. nisi cum fundamento apostolicarum
adunata sedium a perfessionis sue ariditate liberata in Christi men
bris cepit numerari. Sed contrarium nos sinodis aliquid
aliquid gessisse contendunt uel aliquid suspicantur. Neque
enim posse dicendus est. qui perspicua credulitate facili
lapsu in principio aure falsitatibus prestat. Si ergo suspicantur nos
aliquid in cuiusque sinodi preuaricatione gessisse. id ipsum prius
diligenter querere debuerunt. Quod si et quesisse et aperte se
prohibent constitisse. probare illis necesse est quod intendunt.

Item. Quid autem iam de eorum principe loquar. qui et mo
nachum si tamen aliquando fuit inuadendi episcopatum ambitu
perdidit. et episcopatum nec contra morem factus nec scismaticus
potuit obtinere. Item.

Pudenda ut ita dicam rapina inclusione est non consecratus

26

sed pcetat eps. Si enim ipsum consecrationis nom rationa
bili ac uiuaci intellectu discutim9. is qui cu uniuersali
consecrari depcetat aeccliam consecrat dici nulla potit rati
one. Et Grecorio.

LXXV. Hoc etiam specialit sub interpositione penę legim9 pmisisse re
ligi. numq se a quolibet dioecesis sue pbro ult duos solid
cathedratici nomine petiturum. Nec p qualibet aliam oc
casionem quicq inei se dispendio ee gesturum qd magni
tudo tua non solu de pdicto epo. sed de omium epoz sici
liae psonis competenti sollicitudine custodire n desinas. nul
li pmissur9 ultra duos solidos cathedratici nominis licentiam
Nec ipsa qq; pndia enormia fieri. sed sedm mediocritatem
unicuiq; loci epo ad consignationem uenienti susceptionis
onis parare conuiuiu. qui nec eo ptextu paupib; incura
dapna uolum9. aut qualibet ratione pmittim9. ut hisita
diligenti obseruantia custoditis. tanq aliquo grauissimi di
uini epis excess9. salubri puidentia corrigant. Et.

LXXVI. Quamuis eni pontifice epatus Hilarie et Iohi
adquisita tepib; alienare legalib; sit phibitu statutis. nri
tam studii e. aecclasticas utilitates non ca fa cultatib;
q sinceritate mitis augere. Astropusie Patricie.

LXXVII. Depsentiu portitore qd defensor factus non e. nulla animi
molestia sit. q uere satis amarissimu habeo de isto ppo
sito ad illud officiu homines adduci. in quo nullo m q
a monachis deo pmissa ualeant adimpleri. Omimoda
eni & illi habit9. & isti officii diuersitas e. Illic eni qes.
oratio. labor manuu. at hic causaru condicio. conuenti
ones. actus. publica litigia. & quecuq; ut aecclastica in
stituta. ut supplicantiu necessitas poscit. faciat aut ds
ut tales sint. qui uel a uob misto habitu nutriunt
ut in monasteriis crescunt. ut pfecta aetate & pbata
uita.

non ad litigiorum officia. sed ad sacerdotium ualeant pro
moueri. MELLEO SUBDIACONO.

LXXVIII Abbatem autem in eodem loco illum uolumus ordinari. quem
sibi de sua congregatione. et monachorum electio. et pos
sessionis dominus. et quod magis obseruandum est. ordo uitae
ac meritum poposcerit ordinari. DULCIO DEFENSORI

LXXVIIII Ecce sicut magnitudinis uestrae desiderium postulauit.
sine mora aliqua et sine ullo dispendio. ita ut nec
ipsas dare officiis ecclesiasticis consuetudines sineremus.
memoratae lucerinae ciuitatis ordinauimus sacerdotem.
Propterea nunc magnificentia uestra eidem episcopo ut ecclesiae
lucerinae. utilitatibus uniuersis quae sunt necessaria
libenter impendat. et competentia uigilantiae suae tribuat
christiana deuotione solatia. DECORATO PATRICIO.

LXXX. Hortamur ut sub timore domini constitutam conscientiae uestrae
sinceritatem. in hoc quoque negotio conseruantes omnes personas
quae ueritatem istius causae scire possunt. faciatis amputa
ri formidine. et uestris praesentatis conspectibus. tactis sacrosanctis
euuangeliis praebito et legaliter sacramento quae in rerum ue
ritate nouerunt professione suae testificationis aperiant. ut
patefactis omnibus quae secundum leges et iustitiam censenda sint
agnoscatis. et conuenienter legibus et utilitati terminum detis.
SINDUE MAGISTRO MILITUM.

LXXXI. Cartas quas nobis dedit lucidus si illo tempore aduersarius illius illic
praesens fuisset. ualidae erant. Sed quia aduersario absente
gesta quae nobis recensuit facta leguntur talia leges non recipi
unt. Item. Quantum dicis iste placidus anno praeterito dictum est
de uxore ipsius quia subito inter caballos inuenta est. et
dum terrerentur caballi collisa est illa. et aborsum fecit. et si
ita est forte si caballos alienos tulit. inde est culpabilis. Nam
de muliere quae casu inter caballos constricta est. ubi

uoluntas illi non agnoscit. pmcosa fuisse n por addici
p leges. CRESCONIO ILLUSTRI. LXXVII.
Illud te modis omnib; uolum custodire. neq; episcoporum sicilie
de parrochiis ad se puenientib; nomine cathedratici amplius
q duos solidos psumat accipere. neq; compellere clericos
parrochiarum suarum supra uires suas eis conuiuia ppara
re. GL. CETEGO PATRICIO. LXXVIII.
De siracusane urb antistite optauerāmus in ipso initio glie
ure desideriis obedire. nisi nos multiplex ratio illi non
paucis tempib; ordinatione differre sacerdocii coegisset.
ob hoc qd p̄sone qualitas sicut et uos melius nostis. ut
supstes uxor aut filii p quos ecclesiastica solet periclitari substā
cia nros animos diu ti ab ei ordinatione suspenderent. et quia
ad humana cautelam ptinet. integro pene anno distulimus.
opinantes qd in meli siracusanorum puenire electio potuisset.
Sed quia in uoluntatis sue pposito inreuocabiliter psteterit.
et nullus est alius in ea de repertus ecclesia. nisi longiorib; adhuc
tempum differrent spaciis paulo amplius insanirent. sicut et filii
nri uiri magnifici. ptoris testificatione didicimus. Inter huius
modi ergo ambiguitates illud consulti iudicauimus faciendum.
ut congrua puidentia causam ppter quam principaliter constitu
cio. habentem filios et uxorem ad episcopatum phibet pmoueri
salua dispositione consilii muniremus. Qua de re summo
studio ab eodem siracusane urb episcopo priusq a nob contingeret
ordinari huius modi exigimus cautionem. p quam et sua facere
ret. qualia esset p̄sentis tempis habita rerum descriptione
substantiam. et nichil unq p se aut p filios et uxorem. siue p
qlibet ppinquam et domesticam ut ptinentem forte psonam
de reb; usurparet ecclesie. et uniuersa episcopatus quesita tempore
ecclesie sue dominio sociarent. nichil ultra id quod nunc descriptum
est suis filiis t heredib; relictus. S; aliud eum

cauere districte fecim(us). nec n(on) et(iam) & camerinense ep(iscopu)m. [?]

facerem(us) ut non ampli(us) de parrochiis suis. q(uam) binos solid(os) annu

os sub q(ua)libet occasione p(re)sumat accipe(re). IT(EM) RUSTICIO EP(ISCOP)O.

LXXXIIII. Si euuangelica ammonitio iracundia(m) ne usq(ue) ad uerbu(m)

furente(m) p(ro)silire (con)p(re)ssit. ut si racha f(rat)ri suo quis dixerit

reus sit gehenne ignis. quali putamus pena plectendus?

qui non solu(m) pugno impie p(er)cussit in leuitaci homine(m) officii

ministerio seruiente(m). sed quasi non sufficeret ad crede(n)d(um) manus

ita instigante se diabolo rapt(us) ad iram e(st). ut fuste n(on) solu(m) p(er)cu

teret. sed et erueret oculu(m) f(rat)ris. Et qua(m)uis huiuscemodi excess(us)

g(ra)uiori ee(t) pena plectendus? bene tam(en) f(rate)rnitas tua fec(it) ab officio

p(re)sb(yte)rii eum amouere. hoc t(ame)n sollicitudinis tue sit. ut locu(m)

etiam penitentie constituas. & in aliquo eum monast(er)io retru

das. laica tantu(m) in communione concessa. In loco aute(m) illi(us)

alium te necesse e(st) ordinare p(re)sb(yte)r(u)m. Nam illi cui erutus e(st) ocu

lus e(st). n(on) possunt iuxta canones sacerdocii iura concedi. neq(ue)

enim aliquid ei p(ro)dest. q(uo)d oculum inuitus amisit. cu(m) nec uo

lens quisq(ue) oculum amisisse credendus? Nec sacratissimi

canones aliquem casum in amissione oculi ei qui ad sacer

dotium adipiscendum non impediret sius excepisse regulis

inuenim(us). sed hoc tantu(m) in adhibitione sufficisse uide

mus patrib(us). ut qui careret oculo sacerdocii officiu(m) adipis

ci non possit. Sed nec illi ulla ten(us) quasi in conpensatione in

iurie sacrat(us) ordo concedi pot(er)it. qui ad tanta(m) sacerdot(em)

propum potuit iracondia(m) p(ro)uocare. ut ille officium

in quo erat amitteret. & ille p(ro)uectus sui p(er)deret facultate(m).

IT(EM) VIATORI & PANCRATIO ILLUSTRIB(US);

LXXXV. Nunc aute(m) uob(is) non illa questio e(st). utru(m) tolerare malos

sed utrum debeam(us) scismaticis sociari. Si enim licet isti in

suo sensu habundantes. int(er) ecclesia(m) tamen positi uisceras.

quererent ueritate(m). a nob(is) repellandi n(on) erant. donec ap(ud) eos

ratione ducente ueritas claruisset. Sed quia se ab uniuersali ecclesia
diuiserit. sic beatus augustinus ait. Omnis catholicus securus est
tam parte. decet stat. cum ecclesiam uniuersalem apostolicis sedibus
inpositam. non communicare cognoscit. Nec enim leuigat
tale crimen sed magis uero auget. quod tres diu quod tres diu restitu
isse dicitis ne apostolicis. Ne apostolicis communicantes sedibus in sua
communione reciperent. In hoc enim dum illi culpandi sunt. qui communicare talibus uoluerunt. magis tamen illi execrandi sunt.
qui non solum in sacerdotibus communionem apostolicarum sedium
uerum in ipsis laicis spreuerunt. Sed nec illud eis prodest.
quod eos in eis scilicet licitis. uel ignorantia rationis uel simplicitate in
tellectus sui an[?] se communione suspendisse prohibetis. Id
enim ipsum magis est propter quod scismatici sunt. quia non eos diuer
sa sentiendi iudicium sed quedam aput se delata sibi tamen
incognita metuentes. et contra apostolicas sedes temere creden
tes pessima diuisit optio. Quod scisma spiritualiter esse beatus
enuntiat augustinus. dicens de talibus aduersus auctoritatem
illarum ecclesiarum que apostolicas sedes et epistolas accipere meruerunt
runt temere credendo immanissimum scismatis crimen a
se propulsare non potest. Ad summam autem illos esse ecclesiam creditis.
et cum due ecclesie esse non possint nos quod absit scismaticos iudi
cabitis. Aut si uera in apostolicis sedibus esse constat ecclesiam. et
illos ab unitate diuisos cognoscite. et communionis questionem
esse sublatam. quam ueram nisi in unitate constat esse. Proloquo
quasi nulla scismaticorum atque ecclesie differentia sit. uelle indifferen
ter utrorumque sacrificiis sotiari.

De paulino autem episcopo timorem uestrum paulisper infringite. et ea
que in illum adhuc augeri posse dicitis crimina. uelut iam
non necessaria. sic ecclesie filii post ponite. Nichil enim nobis
tale quale suspicamini. a quoquam potuit suaderi. Magis autem
hoc apostolice censura sedis agimus ut concesse sibi penitentie bene
ficiis non fraudetur. sed illi qui potens est peccata dimittere

supplicando ut illic tutus qui cap nisi in e iudicio et in persisten
ti si ita peruenerit (ni) sceleri ab eius corpore ueniam consequatur. Quem
tamen nos cum graui obiurgatione per diaconos hinc confesti
excire et ad monasterium in quo relegatus fuerat properare
precepimus. alioquin sciret se ferro uinctum atque nauim
positum. ad predictum locum penitentie reportari. qui absolute
se ambulaturum esse promisit. Bono episcopo.

LXXXVI Filius noster theodorus nobis retulit inuenisse se rufinum quen
dam monachum olim sibi uita et moribus conprobatum et hunc
postulat illic episcopum consecrari. quod ad subito fieri nos pre
rogante obseruantia non adquieuimus. Ideo que dilectio tua
his acceptis sabbato ueniente faciat eum subdiaconum et si
deus uoluerit et uixerimus mediana epdomada presbiterum faciemus.

LXXXVII Licet scismaticis reo. Et agnello episcopo.
non nulla ecclesiastice correctionis debuisset censura mons
trari. misericordiam tamen uolumus prerogare iudicio non obliti apostoli
ce uigore sedis. sed karitati que omnia superat. uniuersa sub
dentes. Suscipe ergo in catholica comunione reuertentem ad
ecclesie septa pastorem. et periculorum oblitus sola nobiscum summe gau
dia reparati. Iohi comiti.

LXXXVIII Quamuis is qui reductus est errasse se hactenus aliqua suscipiendi
difficultate ex ecclesiastici censura uigoris intellegere debuisset.
tamen quia ab illo reductus est. cui et pro affectu karitatis et pro ex
cellentie honore negare nichil possumus. expanso karitatis
sinu suscepimus reuertentem et quanto reditum eius parturieri(n)t
ecclesiastice unitas pacis ex ipsa ueniae effusione monstrauimus.
Nam et suscipi eum et catholice fidei communioni iussimus
adunari. quia sic docte ueraciterque dixistis. nichil in illo maxi
me nisi solam a se diuisionem dolebat ecclesia. Eadem siquidem
fides in simbolis. eadem forma in baptismatis sacramento. eadem
in dominici corporis consecratione mistica. Quod si et ignorantia

faciente scismaticorum more seducti. in capitulorum trium
defensione contra fidem suam uidentur insurgere. et ob hoc
ipsum nos aliter aliquid de his quae praediximus uel in confessione
uel in actu suspicati sunt habuisse. Nos tamen scientes uos
non elimato iudicio sed errore ut dictum est ista sensisse
hoc in eis magno opere quod nunc in isto correptum est culpauimus

Iohanni comiti . et.

lxxiv iiii Adeone te in summo sacerdotii gradu positum . catholicae
fefellit ueritas matris. ut non statim scismaticum te cons-
piceres. cum a sedibus apostolicis recessisses. Adeone positus ad pre-
dicandum posteris non legeras supra apostolorum principem a Christo
deo nostro ecclesiam esse fundatam. et ita fundamentum. ut portae ad-
uersus ipsam inferi preualere non possent. Quod si legeras ubi-
nam praeter ipsum esse credebas ecclesiam. in quo uno omnes sciuit
apostolicae sedis sunt. cuius parti sic illi qui claues acceperat liga-
di soluendique potestas indulta est. Sed idcirco uni primum quod
datus erat et iam omnibus dedit. ut secundum beatum Cyprianum marty-
ris id ipsum exponentis sententiam. una esse monstretur ecclesia.
Quo ergo tu hinc iam in Christo abista duius errabas. ut quam salutis
tuae tenebas spem. Amabili et Leontio episcopis. LXXX.

Nortas et iohanna porrecta nobis peticione quae habetur in
insubdotas tuicionis se ecclesiasticae salua tamen iusticia postulat
auctoritate muniri. idque per nostram fieri desiderat caritatem.
in quorum se etiam diocesibus habitare commemorant. fraternitas
ergo uestra praesenti auctoritate suscepta. tuicionem eis ecclesiasticam
salua in omnibus iusticia impendere non moretur. maxime
quia de statu suo sibi moueri iniustam queruntur questionem.
in quibus negotiis se ecclesiasticae mis et solet et debet commen-
dare presidium. Et Iohanni defensori. LXXXI.

Qui in sedis tauromminitane ciuitatis episcopus. nos actuum suorum
ingnocentia confisus. sed superbe magis conaimatiamatis elisus.

ecce iam transacto deo ppitio fere triennio qd sedis aplice

et si indigni tam largiente ac ppicientie deo suscepim(us) curam

ne dignat(us) quidē uestru uiuere m̄ addiscere. sed causis ac ne

gotiis quib; sibi competit occupat(us). remisso pudoris freno

uagari se credit. mirandū ut insuā ppe nimq inueniat eccle

Ideirco experientia tua palliū quidem ei uetitā omnimodis

interdicat. Ipsum etiā post diem scm pasce. ut nris obedi

tib; psentet congrua executione compellat. quatin(us) disci

plinā qua hucusq; despexit. non solū ad suā uerū etiā ad alioℜ

emendationē conpetenti censura cognoscat. OPILIONI DEFENSORI.

LXXXII Experientie tue psentib; mandam(us) affatib; ut ueniente eccle

catinensis epo. aut eund(em) mariū pbrm in eod faciet

monastio senodochyoq; p eos quos latur nri illustris me

morie uob psentib; psentauerit abate fieri. aut crescētem

diaconū ibid reformari. nullam potestate decreto nullam

licentiam monachis relinquentes p arbitrio sua aut ex

pellere abbates. aut sibimet alios ordinare. quia nulla

auctoritas remanebit abbati. si monachoℜ cepit potes

tati sub iacere. Ut decreto fideliter et studiose in uniuersa. que

ul ad diuini cult(us) reuerentiam. ut ad utilitatē monastii

ptinent. abbatis sollicitudo ad quē potestas tota ptinere

conuenit. debeat adimplere. LAURENTIO EPO.

LXXXIII Pricipali(bus) deuotissimoℜ militum qui illic in ciuitate centu

cellensi consistunt. relatione ad nos directa sacra insinuant

se clementissimi principis impetrasse. qui eis pbm. diaconū

et subdiaconū fieri debere pcepit. Significauer(unt) etiā et p

sonas quas se ad hec officia asser(unt) paratas habere. Videlicet ad

psbiteratus officium marcū quendā. ad diaconat(um) paulū et

pascale. ut subdiacon(us) fiat. Et ideo hortam(ur) dilectionē

dilectionē tuā. ut psonas ipsas uideas et requiras diligent(er).

ne aliquid cont(ra) canones co(m)misissent. et si eos inculpabiles esse

repperis. & uite ipsoꝝ testimonium laudabile uideris.
ueniente mediana epdomada pasche. si dns uoluerit
& si uixerimus unumquemq; ad officia que pdiximus pro
mouere non differas. Caueat autem pbr ille numq se sine
nri l cuiuslibet nominis recitatione sacra misteria celebrare.

E leuterii fr & coeps nr. Iohi defensori. LXXXIIII
querit clericos suos sibi contra canones supbire. & id qd
nob iubentib; facta in scrinio cautione pmisit. ut coti
dianis dieb; uigilie mei celebrarent ecclia. illis contendenti
b; implere non posse. sed magis unusquisq; suis post posi
to ecclie seruitio uacare negociis. Et ideo experientia tua
eos quos tibi e ostenderit. contumaces debita obiurgatione
compesce. & modis omnib; uigiliis uacare copelle. Pet

P atrem puelle ecclie nre famulu. Poretio defensori. LXXXV
aiun e liberis ortum. constat ee natalib; Et ideo ami magis
electione de conuictione nepotis q patris cui nullo modo
liberum ee pote decreuimus attendi iudicium. Secundino. LXXXVI

Q uicumq; de his qui ecclie militare uident. ut in habitu
ut dictum e monacoꝝ monacharu ita inuenti sunt con
sorcius inherere. ut aliqua turpis sceleris qd absit possit ee
suspicio. te exequente secundino presente epo. ut canoni LXXXVII
ca possit meis uindicta pcedere. Florentino epo.

F raternitatis tue relatione suscepta eius lectorem scias qd
nuptias expertum non fuisse didicimus. castitate tn eu
pori non seruasse coniugio designasti. & quis multa sint
que in huius modi casib; obseruari canonice iubeat subti
litatis auctoritas. tam quia defectu tpris nri non solu
merita sed corpora ipsa hominu defecer. districtionis illius
non patimur in omib; manere censuram. Et etas isti de quo
agitur future incontinentie suspicionem auferre dinoscitur.
ut ad diaconatus possit ordinem puehi tempori condescendentes

ut dictu e. defectui concessisse nos noueris.

Iubem' inienam ancillā ei. deq; se post uxoris transitu consci|sus e. habe filios. neq; cū ipso manere liceat. & cuicūq; mo|nastio, eō uenia (?) pfessura tua dispositione tdat. ut me|liori sorte id qd pmouet officiu. sub bone possit fame me|rito ministrare. nec aliq̄ua opinionis ei macula ī de|relinquat occasio. AGNELLO EPO.

LXXXXVIII Nosti enī frequent mansuetudine corrigi. etiam delinquentes & ut deinceps peccare non libeat. beneficius optime. Sic et enī gubnatores animarū necesse ē agere. ut dupliei benignitate & sanari pueniant. & paffectum soliari. hi quos intra manu regēndo suscepim'. possint reuitare etiā nobis penitentib; qd si nos cessarem'. sacerdotale te facere compellebat officium. IT SEVERO EPO

LXXXXVIIII Iurasti nobis qd negare non potes. te iulianam cui' nec habitum nec consecratione ueritus deo in corruptione ipsi' iniuriam irrogas. ut si cognosceris quia reuera a te uellet discede. mox etiam nob cū ipse deduceris.

.C. Fraternitati tue iniungim' ut eligas tale uirū qui fixus religione & bonus in morib; & in resistendo aduersariis efficax possit existere. & dirigas ad prefatū uirū. Hoc enī ante omia precipiens. ut nullū aliū pt meū & tuum nomen nominet int sacra mistia. IT AGNELLO EPO.

.CI. Augusto sedis nrē notario suggerente didicim'. qd ei dilectio tua directis indicasset apicib; quosdam de clero tuo & maxime parrochiarum ad te ptinentium non pauca sacrata uasa ut ministeria distraxisse. Alia que hui' modi ppetrasse. que a religioso aliena sunt pposito. sed karitatem tuam. ut hec competenti sollicitudine debeat exequi ut ulcisci. nrē pceptionis auctoritate cupere commoneri. Quadere psentib; mandam' affatib; ut competenti

inuaectatis instantia quicq(ui)d de sacratis uasis ul ministeriis a
quolibet clericor(um) usurpatum ul distractum fuisse comperis.
sine cuiusq(ue) mor(a)e interuentu exigere non omittas. et ecclesiasticis usib(us)
reformare. VALERIANO PATRICIO

CII. De causis aut(em) ecclesiasticis. sic gloriosa tua semp(er) usa intentio.
ita et nunc deo p(ro)piciante. esse lib(us) ipsis appareat. ut iniquis
hominib(us) et ab omni ratione sepositis. passim xp(ist)i n(ost)ri dei
corp(us). q(uo)d e(st) s(an)c(t)a eccl(esi)a diuidere concedat(ur). et ab unitate eccl(esi)e
matris separare. Sed reprimant(ur) ab illicitis auxilib(us). et eis ad
animaru(m) p(er)dicione(m) sec(un)d(u)m p(er)uersione(m) sua(m) uagari non liceat.
Sic p(ro)mota (est) diuisionis sue mala. et ta(n)t(u)m hoc eos ausos fuisse
comp(er)imus. ut fr(atr)em n(ost)r(u)m uiru(m) excellentissimu(m) dominu(m)
patriciu(m) iohem quasi excom(m)unicare temptauerint. et quis de
nuetu factu(m) e(ss)e n(on) ambigam. ut tantus uir ab scismaticor(um)
pollutione incontaminat(us) q(ui)b(us)libet occasionib(us) seruaret(ur).
tam(en) q(ua)e temeritatis fuerit. in tanta ac tam ignocenti p(er)so
na istud audire ipsam sceleris inmanitate(m) publicare n(on) dubiu(m) est.

CIII. Quamuis g(loriae) u(est)ra p(er)illor(um) scelus s(ed) et iohi PATRICIO
ulciscat acta sit. noluit tam(en) impunitatem p(rae)sumptione(m) in
iquor(um) hominum crassari p(er)mittere. Si enim hoc q(uo)d in usa
g(loriae) a presumpser(unt) non fuerit uindicta conp(re)ssum. quod im(m)i
norib(us) uideant ambigi. ultra non debet. Exercete g(loria) debi
tam in talib(us) auctoritate(m). et ne eis ampli(us) com(m)ittendi talia
crescat sp(iritu)s. u(est)ris cohertionib(us) reprimant(ur). It(em).

Incestuoso aut(em) in adulterio ipsi etia(m) uindicte abstulit modu(m)
quia si adulterum punias. non remanet in quo uindicetur
incestus. Si incesto ingeras pena(m). inultu(m) crim(en) adulterii rema
nebit. It(em). Auferte tales ab illa p(ro)uincia. D(omi)n(u)m in oblata
uob(is) adeo opp(ri)mendi p(er)fidos occassione. CONSTANTINO DEFENSORI.

CIIII. Romanus aecl(esi)e theanensis cleric(us). per crimine adulterii q(uo)d
amisisse p(er)hibet(ur). clericat(us) ordine deposito in monasterio.

hic in urbe roma ad agenda penitentiã ex nra iussione re
trusus e. It AD OCTARIO DEFENSORI.

CV. Scit eni gla ura quia postq eccliẽ iura documtoru; inncce
dentiu fuerint auctoritate firmata. nulla ten abhis dis
cedendi libam pontifex uel si uelit habere licentiam. pmittat

CVI Litteras karitatis tue suscepim?. TULLIANO EPO
quib; significasti l atinu diaconu tuu ad epatu eccliẽ marcel
lianensis a clero et ab omnib; illic conuenientib; postulari. de
q iã ante hoc tẽpus retinem nob insinuatore et a qb; da loci
habitatorib; fuisse relatum. Sed nos credentes quia iã dimis
soria ipsi a tua karitate pceperit. scripsim eu debere uenire.
Uerũ quia nunc consulis utrũ nob desponsa ei placeat et a te
debeat relaxari. ad nos nichil attinet. n ut qui sacerdote
necessariu ht. concordit psona eligant cui canones obuiare
non possint. Sed et nunc hoc dicim ut sicu omis eligunt et
uis ei cede gratum e nob te cognosce. ut si possunt ante die
scm occurrere. l a sabato ipso noctis magne p baptismu
cu di grã ualeat ordinari. Alioqn necesse e eos usq; ad q?a
missi ieiunia sustinere. It MACELLO EPO.

CVII. Ualentinu clericu cui mulier cu alio ante uelata non tam
ei nupta sed uirgo pmanens. post morte ei cu quo uel acceptt
sponso coniugali e copula sociata quia intim uelam acceptt
nullum in pmouendo generet obstaculu quia nichil est qui
adhuc aratim p anet. qd eis de canonicis obuiet constitu
tis. Sed et de pbris ex diuisis italie regionib; p bellicam neces
sitatem dispsis atq; in illis locis modo consistentib; hoc tua
facere p spiciem karitate ut sine ulla indagine. locoz qui ad
ecclasticos ordines pueant noscunt eccliis et sacramsta
celebrant. pari etia auctoritate mandantes ut de monastiis
pbate uite monachos ordeas ad sacratos ordines pmouendos
eligere. eo dutaxat moderamine custodito. ut nq; monastia

ab optimis p(er)sonis uacuata reddant. neq; ecclie remaneant sine sacerdocib; destitute. PETRO EPO.

CVIII Dilectionis tue scripta suscepim(us) in quib; significas latinu(m) diaconu(m) ecclie grumentine ad ep(iscop)atu(m) marcelianensis ecclie sue consilnatu(m) ab omnib; fuisse qd iam ante hoc tempus retulistis. et iussim(us) ut ueniret. credentes eos de p(er)sona ei(us) ab ep(iscop)o suo dimissoria impetrasse. Unde ut nunc sicut dicis eu(m) concordit ab uniusis electu(m). et nihil ei sacri canone contra dicunt. et ab ep(iscop)o ei(us) demissoria accepit. facite eu(m) ueloci(ter) ad urbe(m) romam occurrere. ut si deus iusserit in sabato s(an)c(t)o post hora(m) baptismi ordinet. Qui si ante memoratu(m) die(m) non occurrerit; cogunt(ur) usq; ad quartu(m) mensis ieiunia sustinere.

CVIIII Relegintes aut(em) PT. VALERIO PATRICIO exemplaria litterarum que in aquileia ad paulinu(m) seudo ep(iscopu)m scripsistis mirati sum(us). Quod in hoc capitu(lo) tu agere uoluistis. ut quasi in hoc excessu suos corrigat. si uiru(m) excellentissimu(m) domnu(m) filium n(ost)r(u)m patricium ioh(ann)em. ad comunione(m) suam p(er)mittat accedere nos a uobis hoc non sp(er)auim(us). Magis aut(em) ipsi p(re)fato glorioso uiro scripsim(us). ut gr(ati)as deo agat quare p(er) quacumq; occasione liberat(us) est a contagione scismaticor(um). et omnino admonuimus. ne illis uel si uoluerint communicet. qui ab uniusali ecclia et ap(osto)licis sedeb; separati sunt. Istud aut(em) est qd et a uobis et ab illo poposcim(us) et nunc iteru(m) postulam(us). ut et istu(m) paulinu(m) pseudo ep(iscopu)m. et illu(m) medilanense(m) ep(iscopu)m ad clementissimu(m) p(ri)ncipe(m) sub digna custodia dirigatis. ut et iste qui ep(iscopu)s nullaten(us) e(ss)e potest. quia contra omne(m) canonica(m) consuetudine(m) factus est alios ult(er)i(us) non p(er)mittat. Et ille qui contra more(m) antiquu(m) eum ordinare p(re)sumpsit. debite canonib; iudicio subiaceat. Ista sunt que sicut dixi sp(er)auimus a gl(ori)a u(est)ra. ut studiu(m) qd d(e)o rectus impendatis. dignos glorie u(est)re afferat fructus. Ceteru(m) absit. ut uel ille. ut uos ut

quicumq; catholicoꝝ iudiciu aut quorlibet expiatorꝝ ad illoꝝ
communionem accedere debeat · quia nec comunio dici pot·
que non uniuitat aecclie· sed particularis scismatis· Siquid
aut· de causa ad dapnationis triu capituloꝝ epi illaru par
tium ndubitant· quom̄ consuetudo uet habuit· aut eligat
de suis doctos uiros· duos ut tres· aut unusquisq; pse ueni
at· & ratione anob cu di gra competent accipiens· ad matris
comunis sce catholice aecclie uiscera reuertat· Na qd celsi
tudo ura dicit· ubi conuenire debeam̄· & qsi sinodu facere·
istud canones nulli pmittunt· Post uniusale sinodu & post
iudicium qd taq uno ore ppe quattuor milia epi ta in me
tropolitanis suis· q singlares constantinopoli ptulerr· iteru
contentiones ad mediu reuocare· sed nec licuit aliqdo
licuit aliquando nec licebit particulare sinodu ad iudicandu
gnrale sinodum congregari Sed quociens de gnrali sinodo
aliquib; dubitacio nascit· ad recipienda de eo qd n intelligut
rationem· aut sponte hi qui salute anime sue desidant ad
aplicas sedes p pcipienda ratione couenuint· aut si forte sic
de talib; dictu· peccator cu uenerit in pfundu maloꝝ contep
nit· ita obstinaci & contumaces extiterit· ut doceri non
uelint· eos ab eisd aplicis sedib; aut attrahi ad salute qq m
necesse· aut ne alio pdicio ee possint· sedm canones pselares
oppimi potestates; PL· NARSE PATRICIO.

CX. Erigite animu usm in ad ista resecanda· quia sicut de pacata
p uos eccl'ia· merces uos ad eo maxima psequit· ita si qd ab
sit dissimulantib; aut negligentib; uob scisma remanserit·
peccatu incurritis· quia cu possitis emdare pperam· nescio q
ratione dispicitis· Na de liguribus & b i enetiis atq; histris
epis quid dica quos idonea excellentia usa & ratione & potes
tate reprimere· & dimittitis eos· & dimictitis eos in contemptu
apsticaru sediu de sola rusticitate gl'ari· Cu siquid eos de iudicio.

uniuersal synodi qua in constantinopoli p primã nup elapsa
indictione acta e forte mouebat, ad sede aplicam quorum
sep factu e electis aliquib destinare q dare & accipe ratione
possint dirigere debuit & non clausis oculis corpus xpi dñi nri
hoc e scam ecctiam lacerare. Nolite q̃so dubitare huius
modi homines principali ul iudiciaria auctoritate compri
mere quia regule patru specialit hoc constituer ut siqua
ecclasticu officiu psona cui subiectus e rebellerit & seorsum
colligerit aut aliud altare erexerit seu scisma fecerit iste
excomunicet atq; dapnet. Qd si forte & hoc contempserit.
sed pmanserit diuisiones & scisma faciendo. p potestates pu
blicas opprimat. Ecce dne quia amm̃ ur amicus ne pseq
uidearis de patru uob auctoritate hec biut dirigenda
curaui. cu mille alia exempla et constitutiones sint qui
b; euidente agnoscit ut facientes scissuras in scam ecclasm
ñ solu exiliu sed et pscriptione reru & dura custodia per
publicas potestates debeant coherceri. LUMINOSO EPISCOPO

CVI. De causa ecclastica nullum de illic in liguria aut uenetiae
partib cuiq uerbum facere omnino iubem̃ nec occupa
ri ad aliud pret ad qd directus e omnino pmittimus.

CVII. CATELLO & MARCELLINO EPIS P.L.
Tueza filio uenerens nro clarissimo uiro georgio comiti.
& agnelo uicesillustris uiri clarissimi marcellini uicarii
qsta monstrat. Qd eam maxim̃ que suu coniugem
phibebat. nulla existante legitima necessitate ut ratione
desereret & ob hoc ut sponsalioz sibi pmissoz compleri
peteret qtitatem ut certa que iniuste repudiantib le
ges infligunt. eu debuisse subire dispendia. Cui tali
querela deposita predictum maximinu memorate
filius nr comes georgius p publicu fecit officiu detineri.
Qui tenens asserunt eandem causam karitatis ure iudicio

cognitam ul' simetam. & illam mulierem ob hoc scd' non
paucis annis in conuersationis officium fuerit commorata.
& diabolico subripiente spu concitata. deposito ancille
di habitu ad secularem fuerit reuersa lasciuia. in monasterio
fuisse detrusam. & quod nunc lateat. monasterio discessisse.
Cui' exceptione cognita necesse habuim' equitatis consideraci
one pmoti. ppt inquirendam rerum gestaru plenius ueri
tatem. absolutum pdictum maximinu a prefati uiri
clarissimi georgii comitis iudicio ad dilectionis urę qui cogni
tores fuisse diximus. cu predicta tucza destinare psenti
am. hoc scilicet decernentes. ut residente nobiscu eo. cui
memoratus nr georgius comes. scripserit pfatam causam.
sine ullo dilectionis obstaculo cognoscatis. & si sepe dictam
femina ppt pcedentes excessus. caritatis urę prudentia
reatus in monasterio constrictam. in his que p dei amore
a uob salubrit statuta sunt pmanentes eam in ipsum de q
discessit. monasteriu sollicitu & arcu constituite retinendam.
nulla ei quolibet opr discedendi concessa licentia.

Gregorius melleo subdiacono.

CXIII. De benedicto quoq; que uxore alienam facinoroso indicas
ausu sustulisse. & in suum hactenus presumere detinere
consortium. Si hoc rerum ueritas habet. iubem' experientię
tuę. ut eum cu ipsa quoq; adultera districte macerare non
differas. & caluatos ab inuicem separe. & illu q' de ad luciu
defensorem. in apulię puincię patrimoniu sine dilatione
migrare. Illa u siquide maritus suus sine aliquo dolo recipe
forte noluerit. tua ordinatione sub cautela recipiat nullu
ei nichil dumtaxat decreto simile comitatui pictum illaturus.
Sin u eam recipe omnino noluerit. maliu quęda locum
in quo non ei liceat male uiuere. prouida ea dispensati
one constitue.

cxiiii D ulcitia ecclie nr̄e famula. PL eid.
in carpena massa consistens. huiusmodi querelam suam nris seu
sib; intimauit. dicens qđ postea q̄ eam defuncto marito
contigit uiduare. clarentius quidā nomine ex ancilla ut
phibet ecclie pcreat'. diuersis blandiciis atq; suasionib; p
satae mulieris animos inclinando. in suo eam curasset ascire
consorcio. Ex qua etiā filiu pcreasset. Iunc autē post coniunc
tionis sue non paruū tempus. quippe iā nato et educato filio
nullis ut phibet rationabilib; causis extantib; eamđ mulierē
dereliquisse. atq; in eam psiluisse contumaciam. ut ad declina
dam debitam seruitutem. curialis sibi nomen audeat usur
pare. qui etiā primam in ecclie posses(ser)sione genitam ex colonis
ecclie habuisse memorat uxorē. ex cuius peculio quemdā
agellum dr̄ hactenus detinere. sed et alia non pauca in suo
fertur habuisse peculio. Quapropt experientia tua psentis
iussionis uigore. suscepto eod detentoq; laurentio. cause toci
ueritate agnoscens. que de memorati psona seu reb; ecclastica
requirit utilitas. exequat. si eum de ancilla ecclie genitum
et alio modo legitimo ecclie iuri constat obnoxium repiri cū
omib; reb; suis in massam ecclie reuocare festinet. et ei psata
mulierē q̄ sibi ipse asciuit in consortio sociare. nullatenus
habitus. decreto eam relinquendi licentiā. PL carello

xv. T ethi siquidē atq; maximillianus. MAGISTRO MILITUM
nomina tantū epoz habentes. et ecclasticam ibi unitatem
pturbare dicunt. et oms ecclasticas res suis usib; applicare.
in tantū. ut contra unū eoz idē maximillianū usq; ad nos
p tam longum iter necessitate compellente quidā infatigabilit
uenientes pcēs offerrent. Ob quā causam pbrm sedis nr̄e et
pfectum notarium ad eadem loca duxim' destinandos. ut ea
que canonicis statutis a pdictis seudo epis comperint. fuisse
commissa. ut digna debeat ibi ultione conpescere. ut eos ad nos

usq; peruenire. Et ideo salutantes paterno affectu glo
riam petimus ut p fratis qui a nra sede directi sunt. in
omib; prebeatis auxilium. nec patiatis alicui de peccati.
huius modi homines conprimunt. Hoc enim diuine et mun
dane leges statuer. ut ab eccle unitate diuisi. et pace
iniquissime perturbantes. a secularib; etiam potestatib; con
primantur. Neq; eq mai: unde deo sacrificium possitis offerre.
q si id ordinetis. ut hi q insta et maiorz principem debacant
conpetenti debeant uigore conpesci. PETRO PBO

CXVI Quia ea que de fraudib; maximilliani flebili ad aures nras
suplicium relatione uener. non facile. secdm ueritate agnos
ci potuit nisi facultas eccle q in usus suos male conuerten
do dispsit. ab ei potestate donec causa cognoscatur seponatur
Idcirco uos eu a sup dicte eccle patrimonio uolum intim
sub moueri et nisi discussionis ipsi epi moderamine deo
nepi. Pt ANILANI COMITI

CXVII Petrum filium nrm in aplice sedis pbrm qui iam ad loca ipsa
paulo ante fuerat ad corrigenda que in questione uenerint
duxim dirigendum. Illud inter psona maxime plegentes. q
uris eum conprim in affectu debito animus inhesisse faciliore
omiu causarum fructum iudicantes Petrum. filium ab aplica
contigisse sede transmittit. quia et p rei merito. et p karita
tis uincto publice potestatis iuuaretur auxiliis. Sic enim et
canonum et legum statuta. nos admonent ut doceant hu
miles et sup borz sps conprimantur. Quia nonnq mentib; despa
tis et doctrina sine potestate contepnit. et dnantis ui habe
credit. potestas sine ratione doctrine. PAULINO EPO

CXVIII Preterito anno tibi credim innuxisse. ea que nos nup enis
missis litteris quasi noui consuluisti. ut et in monastio sci iu
liani debeas ordinare pbrm remotis his monachi qui ad
pmmanda scandala ab ecclastica se communione suspenderunt

et inania nos dedisse recolimus potestate. ut tu meo uoluisses
ordinare pbrm ancerte tuum peculiari titulo seruares.

BASILO ET OCLATINO DEFENSORIB;

xviiii Iohi uiro glorioso et consuli filio nro talia scripta direximus. ut
sperauimus ab eo quatinus paulinum pseudo epm et detineri
per suos homines faciat. et ad nos usq; transmittat. sed ne hoc
sola militaris manus sine ullo ecclie adminiculo facere
uideatur. experientiam tuam ad eandem causam duximus des
tinandam. Iohi MAGISTRO.

xx. Petimus ut paulinum talem pseudo epm. de quo uobis iam et
ante hos dies scripsi. per glorie uestre data homines opera teneri. et
ad nos adduci pio faciatis studio. Item.

Sed pbros et diacones. quos uob presentium portitor quem ad
uos fiducialiter pro animo suo totius cause uulneribus destinaui
mus. per supplici subgestione insinuauerit teneri ut eidem epo
subici. ut ut ad nos dirigi possint uestra excellentia iubeat pro
uidere. Ut autem hoc facilius possit impleri. etiam basilium atq; lati
num sedis nre defensores deputauimus. qui eos una cum homi
nibus glorie uestre ad nos debeant deo propitiante perducere.

xxi. Quia post multos cae dessionis dies. HELPIDIO EPO.
ueniens sepedictus anastasius. decessoris tui filius et preceptionis
nre formam seriemq; cognoscens. deputatos a nobis in eodem precepto
iudices. ul certos quos asserit conspiratos se reclamauit habe
suspectos. et legalia cauta pretendit. que suspectum per
mittunt declinari iudicium prouida nos cautela certantes.
ne rursus ecclia catinensis. suspecto iudicio laboraret. Con
gruum fore perspeximus ut filio nro magnifico uiro leoni pre
ceptori de cuius fide de cuius integritate nichil habemus ambi
guum residentibus cum eo propter uiris legiq; noticia neutri parti
haberetur suspectus. cognitionis huius mandaremus officium.
Item. Illud quoq; presentibus dilectione tua hortamur affatibus.

ut siue paulū diaconū siue alios eiđ ordinis uł inferioris gđo
clericos aliosq; diuersis officiis ad catinensē eccłiam ptinentes
qui in ordinatione tua diuersa habuisse noscunt studia
quia non solū noua ista non sunt uerum frequent eue
niunt cordi exeat causa ingratitudinis simultate deposita
in locis suis sacerdotali caritate recipias. Et sicut unusquis
q; ecclasticis utilitatib; ut dilectionis tue dispositionib; p
eadem ecclia usq; ad iusticie legumq; rationē pcedentib;
fidelit obedire pspexeris ita dilectionis tue affectu conti
neas sedm fidem diligentiamq; suam unicuiq; merita p
sequendo. Pt SINDULE MAGISTRO MILITUM.

CXXII Hortamur: ut nichil ulterius montanian' qui se contra omnē
ueritatē & contra leges dum sit ancilla genitus legitimū
filium cepit astruere sensib; uris qualibet arte subripiat
quia montanianū illum decurius substantia agit. cons
tat sine propriis liberis decessisse. & germani fri filios q
eius legitima ratione succedunt supstites dimisit. ac ppt
ea istum montanianū nullam habere in illi defuncti suc
cessione psonam. Nam etsi pncipalia sacra pmeruit.
hec illis legitimis successorib; preiudicare nil potuit.
Quia ipse clementissimus imperator generales leges ptu
lit. quib; iubet nullis qui in precib; suis dephendunt ee
mentitus. ea sacra pdee. que meruit. qm cu esset natal
se contra ueritatē dicit ee legitimū qđ nulla ratione
poterit legis monstrari. Pt AGNELLO EPO.

CXXIII. Aplice auctoritatis exemplo didicim' errantium et in
errorem mittentium spus tradendos ee satane. ut bla
phemare dediscant. Gemens etiā qui cū fletu optat.
abscidi eos qui conturbare dephendunt ecclam. Ita
manifeste ad galathas dicens. Utinā & abscidant qui
uos conturbant. Si forte cor eorū deo qui potest

misstrante fuerit emollitu ad catholica sine sulla dilatione redi
redire festinerit. Sui hui benignitatis prudentia pdurantes
insensimate abuti uoluerit. ppetue & fruitatis uiz sentia ab eccla
abscisionis pena multent. Omi post hanc repat honoris atq;
auctoritatis dignitate priuati. ab eius corporis comunione uite
sclusi. cui se sacrificantes insensimate unitate psessi sunt n
tenere. Sed ne temp qd sustinere debeat. postq ei psens nra
iussio innotuerit forte pquiras dece dieru spatiu. abeatq;
memoriae destino. nestori cui istic dogmata & socios eius
accipe. Isti etia reuersati. ee cognosc int quos si unitati se catho
lice redde detrectauerint supscripta. & aplice sedis auctoritate
sicut dictu est a quaesfruitatis multent sine dubitacione senten
tia. Ptioni comiti.

cxxiiii. Dicenti sacras iussiones se habere pmanib; respondimus sci
re illum oportere. qd ipse dementissim princeps generalib; le
gib; constituerit. illa sacra cuicumq; supplicantis desidio.
concessa preualere. & effectum mancipari. Que cu iuris &
legum ratione concordant. Ea uero que subreptione ut
falsis pcib; forsan impetrant nullum suplicantib; ferre
plicantib; ferre subsidium. Gurdimeri comiti.

cxxv. Ista piaca inula portuense que epiana uocat. pmoticas.
& simtra quinq; aut sex dies non ceperit incidi ia postea
dimiserit semen ipsum. & inutilia fena exinde reponit.

cxxvi. Reuertere sicut dictu. Sarpato diacono

utriq; senes sumus. labores illos ferre non potes. Apocris
sari qui e. una hora de palatio recedere non pot. tu etia et
ppt infirmitates quas pdicas. & ppt ipsam obseruandi
consuetudine implere ista n potes. Leoni ptori Silicie.

cxxvii. Scias eni ppicio deo quos ei gra pregente triennium a die
ordinationis nre impletum sit. & nullo in sua sede tauro
minitanus eps uicini credo supbia ia de hoc seclo decedit

stio que sup cilio comitatus nris conspectib; curauit exhi
bere presenciam. Sed neq; litteris aut mandato aliquando
sinodum rex q're. tamq bene depitas consitendo ad eqte
quoq; correptione psenas temporis contemptu minime
formidauit adicere. Et licet huius modi excessum canonica
uoluissem ultione corrigere. quia tam affectu uro caritas
nre beniuolentiam negare non possum. et omne st qd ut
multiplicib; et iustis causis excitantib; ingratitudinis nasci
potuit stimulu relaxam. Pt SEBERIO.

CXXVIII De sedo uiro tauromitane ciuitatis epo. minime te dis
simulare decuit. supcilium contep nenas. ut inpleto
cu di gra adit ordinationis nre ecce actiennio nullo
modo sua uoluerit conspectui nro adee psentia. aut
litteris aliquando uel certe uerbo saltim si uenerim inquirere.

CXXVIIII. Peto g ut sicut solicitus VALERIANO PATRICIO.
uindicandi talia sumatis effectum. et nos sem dio beate
resurrectionis di ac dni nri ihu xpi. ad ipsa ubi presuptu e
loca. fatigare dignemini. ut iuncti parit cu excellentissi
mo uiro fre uro domno filio nro patricio iohe digna huius
modi psuptores et legitima uitam potestate. nec in hac
parte uos hominum uaniloquia retardent dicentium
quia psecutionem eccla faciat. du ut ea que committunt
repmit ut animaru salute requirit. Errant huius modi
rumoris fabulatores. non psequitur nisi qui ad malu cogit
Qui uero malu t factum iam punit ut phibet ne fiat
non psequit iste sed diligit. Na si ut illi putant nemo
nec repmend a malo nec retrahend ad bonu e. huma
nas ac diuinas leges necesse e euacuari. Que et malis poe
nam et bonis pmia iusticia suadente constituit. Malu
aute scisma e. et p exteras etiam potestates huius modi homi
nes opprimi debe. et canonice scripture auctoritas et patrum ru

nos regularum ueritas docet. Et quidem eos sismaticos esse et
tali probari augustinum quem uniuersalis ueneratur ecclesia.
ac eius sententia conuincit. Vide uerum si nunc sismatici non sunt
qui ab eminentissima et manifestissima auctoritate apostolicarum
sedium se separauerunt. Quisquis ergo ab apostolicis diuisus est sedibus,
secundum istam beati augustini sententiam in scismate eum esse non
dubium est et contra uniuersalem ecclesiam altare probatur erigere.
Si quid de talibus calcedonensi synodo insertus canon habeat
gloria uestra consideret. ubi post alia sic dicit. qui a communione
semet ipsum suspendit ecclesiae et collectas facit et altare
construit et noluit uocanti episcopo consentire et noluit eius
adquiescere neque obedire et primo et secundo uocanti hunc omnino
depredari nec umquam uel orationem mereri nec recipere eum posse
honorem. Si enim permanserit turbas et seditiones ecclesiae per ex-
ternam potestatem tamquam sediciosum comprimi. Sed et item beatus
Augustinus de talibus dicit. Multa enim cum inuitis benigna quadam
asperitate plectendis agenda sunt quorum potius utilitati consulen
dum est quam uoluntati. Nam in corripiendo filio quamlibet
aspere numquam tamen amor patrius amittitur. fit tamen quod nolet
ut doleat qui et inuitus uidetur dolere sanandus. Ecce
uidetis quemadmodum tanti [illegible] testimonio patris persequitur
coherendo talia. sed diligat emendando. sicut semper tales ecclesia. facere
ergo etiam et uos. quod sentientes intentionem christianitatis uestrae
frequenter hortamur et date operam ut talia fieri ultra non liceat

Et constantino defensori.

CXXV. Romanus clericus ecclesiae theanensis. pro crimine adulterii
quod eum admisisse perhibetur clericatus ordine depositus in
monasterio hic in urbe roma ad agendam penitentiam ex
nostra iussione retrusus est. **Symeonio illustri.**

CXXVI. Obliti sumus de epistola tibi scribere quam se emiliani episcopi a nobis direc
tam de constantinopoli habere confingunt. quod sublimitatis

tia nouerit ee falsissimum. Nec aliqua eplam quando
me austrium capitulor in diaconatus officio agebam
ad italiam misimus sed hoc qd scimus nec negauimus nec
aliquando negamus id est rescriptorium ad papam uigilium
quando me dapnare uolebat. et sex libros in defensione
capitulor clausos p diuersa monasteria. et sicilia non
habens codice. Sed que michi scripto diuisi heretici qui scā
dala sep ecclie generare moliunt secrete mittebant. Qs pt
istas cartas sic eplam meam in diaconatu de ista causa fac
tam aliquis se habere dicit aptē mentit. **SERGIO CANCELLARIO**

CXXXI Ubi quisquam clericus siue inferioris siue pocioris gradus.
pulsator extitit. et contra laicam psonam suas dirigit acti
ones iste modis omib; non alibi quā aput prouincie iudicē
negotium suum dictus occurrat. Siquis autē laicus cleri
cum cuiuscq; gradus dixerit ee pulsandum. ad epor iu
dicium in ead ciuitate ul territorio constitutor. pponat
eas quas se habe existimat actiones que ordinem legib;
pomnia conuenientem atq; consentaneū demonstrari. illa
regula manifestat que precip te actore forum semp sequi pul
sati. Clericis uero pulsatis in epali iudicio forū ex pcepto pncipaliū
quoq; sanctionum designat auctoritas. **Et SEVERO EPO**

CXXXII. Secundus pbr tirinatis ecctie **CAMERINO.**
quem ad diocesim spoletanam noscitē ptinere. nobis p
recta peticione suggessit. ad eccessoribus suis ecctie cuinē
pre. e. pbris sacra ministia solidis paucis acceptis albino cui
dam negociatori dedisse. qui nunc in ecclia caritatis eie
in officio ee dicit depictatus. et licet nec legum ut canonū
ratio patiatur ecclastica uasa pueris fecilitatib; excepto cap
tiuor redēptionib; usurpari. uel quib; libet opponi se. tam
qui debebant solidi reddere fuisse paratum. Et ille pruo
spu minime ea que apd se habebat uasa restituere uoluisse.

cxxiii Presenti auctoritate decernim(us) ut aut omni ueritate que
sita absq; ulla dissimulatione que in b(re)u(e) ablata demissis
teris supradicte aecclie sepe dicto clerico tuo quocq; modo
data compertis recepto debito facias sine mora restitui. Sed et
dilectionem tuam tam suis querimoniis q(uam) pontificis sui fr(atr)is
et ep(iscop)i n(ost)ri paulini spoletane ciuitatis antistitis litt(er)is fregnt
admonitum; magis q(uam) non credim(us) memorato detentatori
studium defensionis impendis. Quappt p(re)senti auctoritate
decernim(us). ut aut omni ueritate quesita absq; ulla dissimulati
one que b(re)ui oblato demisitas sup(ra)scripte aecclie sepe dicto cle
rico tuo quocq; modo data compertis recepto debito facias sine
mora restitui. **MERCVRIO**
cxxiiii Quia cum recessit in litigio constituta maliq(ue) transferri posse
nulla ratione p(er)sonam. donec legitime cognicionis cui poti(us)
debeat iudicaria disceptacione possit agnosci. nec p(ro)p(ri)a tradere
quisq; sinatur exigere pensiones. Sed in eodem statu re eade
posita in quo uidet(ur) sicut dictum est hodie constituta. quisq(ui)s
sibi putat quippiam posse compete. iuridico pulset examine
cxxv. Quis iusticie potest hoc crede. **HOSTILIO COMITI.**
ratione iactari. ut sponse que acceperis arris uelamine
et iam capitis iam pacto. ubi maxima causa uotorum uidet(ur) ee
p(er)fecta raptum uocare audeat. nisi qui comoditate suam
putat p(ro) iure censeri. Nam si te nullus met(us) nullusq;
respectus depdatione reuocaret. uel illud debuisses attende
q(uo)d lex illa p(ri)orum principum ibi raptum dixerit ee
commissum. ubi puella de cui(us) ante nuptiis nich actum
fuerit uideat(ur) adducta. Nam si coniugio p(ro)xima parte
p(er)fecto. aut expensarum forte nimietates. aut q(uo)d ecclie
homini conuenire poti(us) est credendum lasciuiam et ponpam nup
tiarum et simphonyas refugere. hoc ob re non potuit. aut ad raptum

crimen conueniat de coniugari. Et ideo abbatem iniquitate intentione conuenit abstinere. ne ad dominum filium meum magnificum regem ex hac parte relatione dirigam et perpetua sit de sui eius communione suspendam. Ex registro Alexandri

pp. II. A. II. Petragoricensi Willelmo et Durando Tolosensi.

I. Presentium portitor litterarum ad nos perueniens lacrimabiliter confessus est se fratricidii crimen incurrisse. Qui licet tanti facinoris efficiens causa fuerit. tamen minime sua uoluntate pactum mactauit. Cum enim fratrem suum inimicantem in sibi parans insidias cepisset. et ipsum ut securus iret percussione capuli ensis corrigisset corrigisset. consobrinus quidam suus frater secum superueniens sine consilio et premeditatione sine uoluntate eius ipsius ut astruit interfecit. Cui licet condignam religiosi uiri et laudabilem iniunxerit penitentiam: tamen circa eum misericordie uiscera gerentes precepimus. ut cum domum redierit medietatem in tocius patrimonii sui pro fratris animaque sue remedio pauperibus tribuat. Alteramque hereditatis sue porcionem nichilominus pro pacis causa distribuens usum necessitatis sue reseruet. Et sic ordinatis omnibus suis liber monasterium ingrediatur. et ibi per unum annum huius modi penitentia maceretur scilicet ut a pentecosten. usque ad sancti Michahelis festiuitatem bis in unaquaque ebdomada ieiunet in pane et aqua. Dehinc autem usque ad quadragessimam tribus diebus ieiunet similiter in pane et aqua. et ut a corpore et sanguine domini usque ad tres annos expletos abstineat. nisi periculum mortis imminuerit. Quadragesimam totam preter dominicos dies similiter ieiunet. hec omnia tota illi iniunximus. ut si infirmitate eum hec minime posse ferre. prudentia uestra perspexerit. licentiam habeat miserendi prout placuerit. A. II. Sueini regi Danorum.

II. Caritatiue mandando precipimus. ut nullam communionem habeas uel populus tuus cum Eilberto farensi episcopo. donec ante presentiam uenerabilis fratris et uicarii nostri Amaburgensis archiepiscopi.

deo qd pertinnuum ab eo ad sinodum uocatus uenire contep
serit. penitentia condignam penitentiam egerit.

111 F raternitate deniq; uram. OMIB EPIS DACIOR.
nullo m̄ credim̄ latere neminē archiepoꝝ neq; patriar
charum. epm̄ posse deponere canonice nisi pri licentia data fuerit.
sententia sedis aplice. A. REGI ET EPIS DALMATIAE.

1111 N otificamus om̄ia capitalia que p̄ confr̄es n̄ros uenerabiles
marmadum scilic collaterale epm̄ n̄rm̄ et iohem archipsulem
n̄rm̄ in spalato et alisq; ciuitatib; sunt statuta eod in romana
sinodo feriatim ea referente abrate memorie predecessore
n̄ro nicholao aplica auctoritate robata et sub anathematis
inpositione firmata. Cui nos constitutione exequentes.
ipsaq; statuta confirmantes quedā eoꝝ his uris apicib; inse
rim̄. Siquis itaq; in spalatina sede amodo nisi pcedente
omnium suffraganeoꝝ suoꝝ epoꝝ cū ipsi urbis cleri et pli
concordi electione. et subsequente ab eisd cunctis psentib;
nisi forte impossibilitas alicui gnis egritudinis aliquē ab
sentauerit. canonico ritu celebri celebri consecratione
fuerit ordinatus ipse ursupator et hordinatores ei honore pri
uentur. Fauctores ei ul incentores tal ordinationis exco
municet. et bona eoꝝ si clerici sunt ecctis. laici ū fisco red
dantur. Hoc idem seruet de epis qui in quacuq; ciuitate
aliqua psumptione contra sacros canones ordinati fuerint.
Siqui deinceps epoꝝ atq; omniū confr̄um suoꝝ presen
tia o ul licitali consensu archiepi sin pmissione. ul uis
su epm̄ aliquem consecrauerint. ordinat taliter et ordi
natores deponant. Siui ordinationes ecctiasticoꝝ gra
duū nisi si in tpib; quatuor. et in celebratione misse
facere. aut si alti parrochianū sine consensu illi cui e
pmouere. ut aliquē ab aliquo fr̄um suoꝝ epoꝝ excom
municatū sciens retinere. ei comunicare psupserit.

ipse inse dapnationis sententiam protulisse iudicet. Siquis a
modo eps. pbr. diaconus femina accepit ul acceptā retinue
rit. pro gradu decidat. et usq; ad sui satisfactione nec in choro
psallentium maneat. nec aliq porcione de reb; eccl'iasticis hab&.
Siquis clericoz amodo barbam ul coma nutrierit in eccl'ia
intrandi facultatem non habeat. et canonice iudicio pro suo
quisq; gdu subiaceat. Siquis deinceps prioz aut cuiuscumq;
dignitatis ul cuiuscumq; ordinis laicoz epm comprehendit pcus
serit. ul aliquā ui ppa sede expulerit. nisi forte iudicatū
canonice auctores. et cooperatores tanti sceleris anathematizent.
et bona eoz eccl'ie ipsi iure ppetuo tradant. Si uin pbrm
ul quemcūq; inferioz graduum clericū hec eād psupserit.
canonice penitentie atq; compositioni subiaceant. Si con
tumax fuerit fuerit excommunicet. It.

Sclauos nisi latinas litteras didicerint. ad sacro ordines pmo
ueri. et clericū cuiuscumq; gdus sit. laicali seruitutē ul mundi
ali fisco amodo subiugari. sub excommunicationis uinclo am
omnimo phibem'. It.

Nos pro salute animarū urarum sup malo consanguinitatis qd int
uos ē precordialit condolentes quia uoluntatem urām
atq; supplicationē. ut in quarto gdu quicūq; estis pmaneatis
a nullo inm sequi audem'. et si non aduotū ad salutē tam urām
multū a rigore iustitie necessitati ure condescendentes.
n pceptum ponim' sed consilium dam'. ita tam ut hoc
consilium nq sit ptis ad imitationis exemplum. Non enī hac
ure bonum qd uolum' sed qd nolum' malū in spe futuri
boni pmittim'. Hoc nimirū ut quicq; in quarto sunt gra
du omnino sepent. et scdm indulgentiam si caste uiuere
non possunt. aut nolunt legitimo matrimonio iungant.
Qui uero in quinto si caste uiuere possunt et uolunt. cū
penitentia maneant. Qd si non possunt separa ab inuicē

legitime nubant. Si uero obedire noluerint. usque ad satis
factionem ab ecclesia et comunione alieni fiant.

Licet uestre auctoritatis sit: A. ORRICO ABENDONENSI ABB. V.
de canonica uel monasterio posse eligere. quem sancte apostolice
sedi utilem et necessarium apostolatum fore. tam aliquem filium
nostrum uix multipharia retinere ualuimus excusatione.

Presentium portitor litterarum A. GOIFRIDO CONSTANTIE EPO. VI.
litteras fraternitatis uestre ad nos deferens. manum misericordie lacri
mabiliter a nobis petiit. dicens se filium suum sine baptismate
in lectu suo noctu iuxta se. mortuum repperisse. et ob hoc a uobis
quinquennem penitentiam accepisse. Circa quem mai
estatis pietatis et rogatu uestre deuotionis uiscera misericordie exhi
bentes duos annos penitentie super negligentia defuncti
filii a nobis iniuncte: apostolica auctoritate remisimus.

VIII Dicebant se latores presentium A. II. EID. CONSTANCIENSI EPO.
homicidio illi pro quo penitentia eis iniuncta est. penitus non
interfuisse. sed preliantibus solum in casu superuenisse. Quod si
ita quomodo dicit nec in causa homicidii. nec in culpa fuerint
misericordia super eos moti exilium eis apostolica auctoritate remi
simus. A. II. PETRO ALONENSI EPO.

VIIII Fulconem carturcensem episcopum symoniace heresis macula
fallaci obiectione quorundam inuidia maculatum districte super
hoc expurgatione facere fecimus. eumque studiosissima in
uestigatione examinauimus. Quem ante altare sancti petri
et sacrosanctum corpus eius tactis sanctis euuangeliis immunem ab huius
modi criminis illata culpa euidentissime ~~illata culpa~~
reperientes eum episcopali dignitati et honori restituimus.

X. Qualiter per apostolice sedis legatum. CLERO ET PLO CATINENSI.
hugone uirga et anulo suo reddito episcopali fuerit officio
priuatus fulco episcopus uester uobis credimus non esse ignotum. Ideoque
qualiter nunc pristine dignitati per humilitatem nostram sit restitutus.

uult nob' uisum ē nob' omib; notificandum. Tactis nāq;
sacrosc̄is euuangliis corā collegio nr̄oꝝ frm̄ in mag; p̄sentia
ante corp' sc̄i p. se purificauit q̄d neq; p̄ se neq; p aliquā
interpositam p̄sonā ante ordinationē suam peccuniā sc̄i
enter dedit uel p̄miserit p adipiscendo epat'. & sic aplica
auctoritate pontificali dignitati gradui ac officio eū panu
lum & integrum integre restituim'. A dn̄ico patriarche gradensi.
XI Retulit nob' rainbald' predecessoris nr̄i in hac causa legat'
p̄dictos uiros se conp̄isse. Michahelē sup ecclīe s̄ marie
hereditariā successione aduersus auunculū suum iohem
conquestum fuisse. & huiusmodi inter eos manente contro
uersia. eumd' iohm̄ eidam petro subdiacono p̄fatā
ecclām concessisse. & hoc id iterumq; uidelicet michalē
& petrum in sua gradensi sinodo testib; p̄basse. Si inde
sita ē. quia uelut clarē prudentie ure. canonib; &
legib; cautum ē rei religiose alienationē fieri n̄ posse.
constat petrum religiosam ecclīam iniuste suscepisse. q
sibi predecessorem nr̄m nicholaū pante dictū suū
legatū eadēq; de causa accepim' induxisse. Wlenensis eccl'ie clericis.
XII. Diligentia ura noscat huic theudico p parricidio uidelicet
morte filii sui non sponte comisso. auctoritate beatis
simoꝝ aploꝝ & canonum penitentiam nos septennio
imposuisse in eodē pacto penitentie tempus commutantes
ita ut amodo usq; ad sc̄i martini festum. duob; ieiunet in ep
domada dieb; quarta fe. uidelicet & sexta in pane & aqua
A sc̄i martini festiuitate usq; ad dn̄i natiuitatē conti
nuum agat ieiunium in pane & aqua. exceptis dn̄icis
& quinta feria. In quib; quadragesimali cibo uescat'. Ab
octauis theophanie usq; quadragesimā duob; in epdomada
ieiunet dieb; quarta & sexta feria in pane & aqua. Excep
tis festis p̄ncipalib; in quib; elemosina se redimat. In qdra
gesimali ut p̄r

continuum e; agendu ieiunium in pane et aqua. 41

Exceptis dnicis. In quinta feria tam uinu ei bibere. et quadragesimali uti cibo concedim⁹. Post annu u. completu. in toto anno duob; dieb; in unaquaq; ebdomada. in pane et aqua ieiunet. In quadragesima tam continui agat ieiuniu in pane et aqua et in unoqq; anno usq; ad cpletu peruenerit temp⁹. hui⁹ modi ieiuniu agendum e. et a carne se abstineat. p unu annu ecclam ei denegam⁹. Post ingressum ecclie trib; annis eu a comunione sepam⁹ nisi mortis fuerit timore pcurnt⁹. Siqs autē eps ut religiosus pbr causa pietatis aliquid sibi relaxare uoluerit. hoc ei ex aplica auctoritate concedim⁹.

VIII. Audiuimus hugone. a. Tegrimo massano epo. radulfi comitis filium. dodonem rosellanu epm cepisse. et in captione triduo nulla culpa pmerente retinuisse. Qd quam sit impium et humanis ac diuinis legib; interdictum. uidelicet manum in xpm dni mittere. et pupillā oculi dni tangere. fraternitatem tuam non credim⁹ ignorare. Unde aplica tibi auctoritate pcipim⁹. ut ipsum hugonē ab omi diuino officio submoueas. sibiq; omib; q; suis ecclis que in tua dyocesi sunt. et ecclisticum misterium interdicas.

VIIII. Litteris ad aplicā sedē A losceluo dicto parisiensi archidiacono adlatis. compim⁹ te contēpto scor patru anathemate. archidiaconatu non m pecunia uerū etiam homicidio adquisisse: et nunc tanti sceleris contagione maculatū suessionensem epatum p detestabile symoniace heresis comerciu compasse. Unde aplica auctoritate tibi interdicim⁹. ut ordinationem suscipe non psumas. donec ante nos ul legatum nrm purificare te sup hac infamia studeas.

X. Notificasti te morte tenus infirmatu. Landuto in corsica. et peccatoru tuoru recordatione. et timore ualde pauefactu

anse quesisse monacu fieri. & a tua uxore minis & terrorib;
occidendi eã licentiam extorsisse & sic te monachicam
ueste sine abbate suscepisse. & monasterium petisse. Postea
u cum sanus factus esses tue uxoris reclamationib; eiulatib;
& planctib; tueq; familie dispositionib; ut post penitens denuo ad
domum remansisse. & post multos annos quorundam sapientu
consilio ad iam dicte cubile uxoris redisse. Nunc aut si
cu tua uxore uiuere uelle nostrum requiris consiliu. Si ita deniq; e
ut tuus nuntius narrat. non uidetur nob rationabilit atq;
sana mente id factu. Quia cu omni homini ad monachica uita
tendenti. legalit scē & iuste semp sit agendum. tu contra lege
minacit & uiolent a tua uxore partim terrore mortis. par
tim tue infirmitatis dolorib; exanimata. de uia secutus nul
la ut dicit licentia accepta. recessisti & monasterium peti
isti. Non enim uiolencia sed ex pari uoluntate & consensu
sicut sci patres dicunt hoc fieri debet. neq; uir in monasteriu
recipiendus e. nisi uxor illi monasterium femineum elegerit.
aut pfessa continentiam habitum cu festinatione mu
tauerit. Et. Scs basilius eps de hac re talit dicit. Siquis
coniugatus uult conuerti ad monasterium. non e recipiendus.
nisi prius a coniuge castimoniu pfitente fuerit absolutus.
Nam si illa uiuente illo p incontinentia alti nupserit.
procul dubio adultera erit. nec recipietur apud dm huiusmodi
uiri conuersio. que sequitur coniugalis fedi pstitucio. Tales
g tunc sine culpa relicto seclo sequuntur xpm. si habeant
ex pari uoluntate castitatis consensum. Itaq; fili karme ppe
de & uide. si sic canonice a tua absolutus uxore. & tua uxor
ita pollicita e & tu illa adimplete bonum inceptu. & uo
tum uestrm. Alit aut non debemus uob necessitate imponere
separationis. A. GERVASIO REMORU ARCHIEPO.

XVI. Precipio ioscelinu suessionensi ecclie non consecres epm.

qui archidiaconatu simoniace non contentus obtinuisse:
reparari etiam pecunia contendit. Gubto taurinensi epo.

vii. De ercitu dei nouit mutata. speciale penitentiã iniungere
noluim' quia in canonib; n habet. A. monachis & ciuib; eusine urb.

viii. Notum uob sit quia bonizo ablas uri monastii nos obnixe
rogauit & importunis nos peib; conpulit. ut hui' sibi regi
minis sarcinam tollerem' & filium suum raineriu ei' loco
subrogarem'. Ei itaq; pie & sce uoluntati consensim' &
predicto rainerio ut ei succederet iussim'. Maigiso uercelensi epo.

xviii. Hui' uiri causa sup qua aplicam sede consuluisti rectantes
si quo modo in sedit coniunctã sibi illicite consanguineã
retinere possit. & orationib; ieiuniis ac hereditatis & ele
mosinarum se largione se redimere nullam auctoritate
repim'. qua sibi concedem'. Guillelmo de monasteriolo.

xviiii Multor relatione conpim'. te ppriam uelle abicere uxore.
ac alii adherere. ptendente consanguinitatis occasione.
Unde aplica auctoritate interdicendo mandam' tibi
ut hanc quã nunc habes uxorem nullatenus presumas di
mittere. uel aliam ducere donec conciliu epor religio
sor causam istam examinauerit. A. Philippo regi Francor.

x. Ignorant miseri qd hui' sce sedis decreta ita pia fide a
filiis matris ecclie accipienda sunt & ueneranda. ut
tamq regule canonum ab eisd absq; ullo scrupulo admittat'.
It. Non parum uesanie ē. ut ait leo magnus. contra
eum aliquem mitire. qui clauigerum regni celestis hat
tutorem & patronu. & in eo magis timeat. si hic multa uer
ba tumentis sps relegerent ne forte petri uindicta in suitum
sentiret. A. Berengario basiliensi epo.

xi. Iste penitens uenit ad nos confessusq; est se filiam patrui
sui corrupisse. cui quatuordecim annor penitentiam
iniuxim'. ut ieiunet qt trib; qdragesimis. In qdragesima

post pentecosten duob; dieb; in septimana mana in pane &
aqua & in aduentu trib; in maiori quadragesima trib;
& abstineat se ab ingressu ecclie & a comunione duob;
duob; annis. A. MAINARDO RVTINE. EPO.

xvii. Quia antiqua consuetudo ÷ ut in libris teutonicor sicut inuenis
inuenimt cu impat corona querit prius securitate a ppoib;
curie regis in pp. & alegatis romanis. a pp. in regem deum
& membris honore. & capta fieri oportet necessario. ut
hui securitatis firmitas exeuq; parte ad alterutru perdat.

xviii. Noscit firmitas tua A. HARIBTO MVTINENSI ARCHIEPO
scis canonib; contineri. epi in pmotione renitente
eccla nullo modo posse fieri. GOIFRIDO NARBONENSI ARCHIEPO

xviiii. Presentium lator hugoni predecessoris nri pp. nicolai
legato epal dignitatis insigna se confessus ÷ sponte sua
reddidisse. anulu uidelicet & uirgam. Que cu p cuncta
tressem conscientie sue nob penitus enudeare secretu
adeptum nemosiensem epatum infra legitimos se ptulit
annos. contra suam conscientiam a patre prod data pecunia
Quia u romane ecclie ut ipse multaq; cu eo testabant
sponte se accusaris paruit nuntio uisum ÷ nob mia
cogente ei humilitati pie condescendere. atq; pstine
dignitati p nra reinuestiture confirmatione eu dem
sacerdotium restituere. Reddidim q sibi die palmaru
anulu & epat baculu. MEDIOLANENSIB.

xxv. Inquisitum ÷ a quib;dam religiosis mediolanensib; qd
sce aplice sedi uideret sup illis sacerdotib; quos uene
rabil confr nr Wido archieps ab officio suspendit. Qb;
nimiru merito consulentes aplica auctoritate pcipim
ut sic ei obedire studeant. quemadmodum beato. p. aptor
pncipi quiusq; in fine in scli in succesorib; suis psidet.
qualescumq; fuerit obedire studebit. GIRARDO. EPO.

43

xxvi. Presbiterum que aplice sedis examini iudicandu sr misisti

tua direxit. quia patris thorr pb dolor nefanda fornica

tione fedauit. pus a sacris ordinib; deponi. deinde u

iusta canonum scita penitentie censem dominio mancipa

ri. misericordia tam flexi pmanere eum in minorib; n phibe

mus gradib; nec comuni omne iubem privari. ne in desperatione

omnino labatur sui. Semp eni reminisci debem fragilitate talis

qua trahim carnis. A. clero et poplo florentino.

xxvii. Iuxta calcedonensis tenore optimi concilii cui series adnec

titur inferi. monachis quis religiosis ad norma sci bene

dicti intra claustra morari precepim. in eos castella. ciui

tates pagrare phibem. aplor predicatione omnino cessa

re censuimus. nisi forte quis de sue anime salute sollicit

ut eor habitum assumat. eos intra claustru consulere

uoluerit. A. heliseo magituano epo.

xxviii. Anno dilectissimus co fr nr. et archieps sce colonensis ecclie

seu beatrix comitissa dilecta filia nra. nram adierunt

clementiam. postulantes et deprecantes. quatin eor pe

ticione et dilectione. tibi tuisq; successorib; sci p. fide

lib; tuoq; archidiacono atq; subarchidiacono illorq;

successorib; obedientib; sce romane sedi in precipuis festi

uitatib; ad officium scilicet misse licentia utendi mi

tra. p benedictione sci. p. concedere dignarem. Unde

iustis peticionib; eor digne aquiescentes ac benigne

condescendentes. tibi tuoq; archidiacono et subarchidia

cono uris q; successorib; nob nrisq; successorib; obedien

tib; scor aplor petri et p. auctoritate et nra. sup

dicta licentia et benedictione concedim. ac in ppe

tuu habendam confirmam. Heribert. auxinensi epo.

Alexandro pp. xxviiii

Mutinensi antistiti heriberto . papa . abbas cenobii beati bar
tholomei . iubet p os legati sentias ura . ut quo ordine iohm
clericu monachum fieri iusseri . scripto pdente apiam . Vn
sectore me frib; ad eum ea causa directis hoc in peeptu de
disse . ut si eum certissime morti non incurrent . assinte
habitu abeis nullatenus acciperet monacalē . Fres u eunte
eumq; morti proximum non intuentes . impatiens obtepant
euq; in post habitu relinquentes redita ppant . Post
modum monastii comodo exigente . contigit me absente
fore . Audito aute fres qd ei mors proxima immineret . ad
eum iteru itumq; reuecunt . tandemq; me nichil hoz
sciente nichilq; uolente in ueste ordinis induunt .
Ex egritudine aut pmemorat fr conualescens mirat
factu . e contristat . Atq; hoc factum se nesciente con
querit . a e in simili quelibet gni somno oppssum . ipsa ad
posse indui ueste ploquit . Ipseq; cu fr qui hoc eu in
duimto uestiuit . sup hoc ei testimoniu phibet qd
a me indeliete n ipsum [illegible] conspexerit . sed
dicit qd consilio astantiu consentiens id effecerit . qui
quia non mto iussu me ignorante . atq; inuito e . cucul
latus . nullo amen monastico iugo uidet artand .

XXX. Prefatum clericu A. heriberto mutinensi . epo .
religio tua diligent inquirat . eumq; mudu relinquere .
deoq; seruire debita exhortacione pmoneas . ita tam ut
si uerum ee qd in litteris abbatis continet agnoueris nulla
sibi monachicu portandi habitu uiolentia inferat . sed
ppe tantu in uoluntati relinquat . Adalcherio epo

XXXI. Fri huic que pp petra homicidii reatu ad iudiciu cano
nice penitentie suscipiendu ad aplicam sede misisti .
noueris nos hui ordinis penitentia misecdie respectu in
iunxisse .

Nam quia pbr pbrm occidit. eum quadruplicit. xx. ui de
licet. et octo annis eum penitere oporteret. quatuordecim an
nos sibi misedit integros. irrecuperabilit eicientes eu a pbratu
et omni administracione altaris. Quos qd quatuordecim
annos hoc ordine obseruabit. Trib; priorib; annis ext ecclam
nisi ad extrema mortis uenerit absq; communione et mense
participatione et pace sit. Sed a cena dni eccle solum conce
licet. usq; ad octauam pentecostes. hac psenti quadragesima
cotidie ieiunet. in pane et aqua. deinde tb; dieb; epdomade
usq; in pasca. Ab octauis pentecostes usq; ad festu sci michael
duob; dieb; deinde tres. Post tres annos reddita sibi comunio
ne eccle et mense int idiotas sit. usq; ad expletos. vii. annos.
toc tm totu temp penitentie seruans. Et quia conuenit
eum ee sub regimine abbatis mandam tibi. ut mittas in aliq
monastio. ut ibi condigne penitens saluet. et si tibi uel ab
bati uidet remittere. si hunc condigne obseruasse peniten
tiam uidetis. post tres annos liceat. GERVASSIO REMSI et RIGERO SENONENSI

xxii. Monem fraternitatem tuam ut rege et pncipes francor alloq
ris. quatin eor potentia ab inuasione sce carnotensis eccle eps
dict sepet. qd si fortasse ad hoc exequendum min praeserit.
non solu epatus tui uerum etia suffragentor tuor epor cle
ricis cuiuscumq; ordinis omne diuinu officium pt baptis
mum. et consignatione puoror interdicere n differas.

A. DOMINICO GRADENSI PATRIACHE.

xxiii. Erubescant impii et apte nos intelligant iudicio sci sps
eos qui in trib; sacris gradib; pbratu scilicet diaconatu et
subdiaconatu positi mulierculas non abiecerint. et caste
uixerint excludere eos ab eor graduu dignitate. De ma
nifestis quid loquimur. Secretor quid cognitor et iudex
ds e. Itm. Nos omnino cassamus scrip tu q dudu

suggestione quorundam circumuenti concessimus. Amuriantensem plebem episcopatum fieri debere estimantes uerum quod nobis commendabatur loci congrua et necessaria oportunitate et totius prouincię suffragatione digne et competenter fieri posse. Que ut ipsi uidimus et relatu tuo cognouimus. longe aliter se habent. ARNULFO CUSENTINO ARCHIEPISCOPO.

XXXIIII. Litteris suis significauit robertus dux. quod monasterium in calabriam construxerit. ob facinorum suorum remissionem percipiendam sibi antecessore tuo pię memorię nicholao. Nos ergo remittimus tibi considerandum eius petitioni liberum assensum prebentes. ita tamen. ut cum diligentia inuestigare studeas. utrum illi ecclesię uel episcopo in cuius diocesi situm est monasterium uiolentia aut dampnum quod absit inferat. Indignum enim esse uidetur. et auctoritati sanctorum canonum sanctione non comprobatur. ut noue ecclesię iuris concedatur quod antiquę iuste subiebatur. Sic enim uolumus monasterium apostolica auctoritate firmari. ut nequaquam uelimus pro eo episcopatum in aliquo minorari uel labefactari. SICHEFREDO ...

XXXV. Quicumque suarum rerum deo eiusque sacerdotibus decimas que sibi per baptismatis exhibitionem iure competunt annuatim noluerit reddere. xpianus communicet non esse. CLERO ET POPULO RAVENNATI.

XXXVI. Hanricus archiepiscopus uester multis offensionibus apostolice sedi notatus. illud addere ad contemptum eidem non dubitauit. quod nemo imperatorum uel ducum nullaque secularis uel alicuius dignitatis persona presumpsisse probatur. uidelicet cardinalem sanctę romanę ęcclesię alicui captioni dedisse. Nouerit ergo prudentia uestra ipsum ab omni sacerdotali et pontificali officio a nobis esse priuatum. et ab omni clero nobiscum romanę ecclesię cum fautoribus suis excommunicatum iudicio ... scripsimus. CLERO MEDIOLANENSI.

XXXVII. I

115

aszone et albertum monasterior. uror. sci celsi seiq; uicentini

inuasores. et abbatiene excanonicis prius abbates dictos.

q monacos. ab omni administratione et regimine ipsor.

monasterior. deponim. et aplica auctoritate abbatum

nomine priuamus. ut nullus abbatis ulteri9 non sint

abbates. ENGOLBTO TUASANO EPO. XXXVIII

Non paru mirami quod secularib; legib. diaconem tuu

periurine maleficii uelis impetere. Unde aplica au

toritate peipim9. ut post positis parribilib; legib. que

seruis poti9 q ecclasticis debent ordinib; canonica abeo

purificatione recipias. LANDULFO EPICIPI BENEVENTANO. XXXVIIII.

Licet gde deuotionis studio non dubitam9 pcedere qd

nobilitatis tua uideos ad xpianitatis cultu disponit ad

ducere. tam quia id inordinato indis studio agere.

necessarium duximus admonendo tibi litas nras di

rigere. Dns enim nr ihs xpc nullu legit ad sui seruit

ium uiolent coegisse: sed humili exhortatione re

seruata. unicuiq; ppri arbitrii libertate quoscumq;

ad uita predestinauit aetna. non iudicando sed

ppium sanguine fundendo. ab errore reuocasse.

It. Beatus gregori9 ne iudei gens ad fide uiolentia

tbat inquada sua epla meminit. TORCATORIO IUDICI. XXXX

Crimen istud qd consanguinee tue in tio gradu

coniunctus es. q sit diuinis et humanis legib; detes

tabile. te ipsu oportet considare: cu soboles ex tali

coniugio non potest subcrescere. et si fili9 inde fuerit

nec herede legitimu recipi. nec inepale cathedra

uel iudicis dignitate. debeat omnino pmoueri. APUD PENITENTI. XLI.

Confessus est pebrietate ecclia e coniugis domib; incendisse.

Unde ppenitentia licet non iuxta modu culpe.

sed moderamine benigne pietatis iniunximus. Cum enim ebrietatem pretendis non argumentum excusationis sed exaggeratio est summe accusationis. Indicimus itaque tibi penitentiam v. annorum hoc modo. Ab hoc die usque ad festiuitatem sancti martini. vi. feria ieiuna in pane et aqua. Abinde usque in natale tres dies in ebdomada. Ab epiphania usque in quadragesimam ieiuna diem unum. Tota xl. dies tres. A pentecosten usque ad sanctum martinum diem .i. et sic comple quinquennium. Hoc anno ecclesiam ne ingrediaris. neque communices nisi pre necessitate mortis.

xlii. Consuluit GERVASIO REMENSI ARCHIEPISCOPO

paruitatem nostram dilectio uestra super latore presentium qui in clericalibus officiis educatus. subdiaconi gradu suscepto. diabolo obcecante neglexit. et ad diaconii et presbiterii honorem cursu preposterо non ambitiose sed negligenter conscendit. In quo preceptum canonicum nos inuenisse non meminimus. consilium autem ex prerogatiua auctoritatis apostolice damus. sicut olim super tali negotio rumaldo constantiensi episcopo consuluimus. Ab utroque itaque id est sacerdotali et leuitico quos in ordinate suscepit officio suspendatur donec congruo tempore intersit eis quia ad subdiaconii benedicentem honorem. et cum eis subdiaconatus accipiat benedictionem prius tamen discutiendus si ei uita digna officio habeatur. et sic sicut canones in obuiauerint in posteri ordinatione diaconi et presbiteri teneatur. Legimus enim in actibus apostolorum ad sancti petri predicationem cornelium pro uite merito ante baptismum recepisse sancti spiritus donum. Diuine ergo benignitatis clementia que cornelio dignata est ante baptismum concedere quod purificatis fonte baptismatis spiritualiter solet infundere neglecto ordinis

minime gratiam prohiberet. ita ut ceteros qui subito reseruet.
ut uita ei et scientia honori concordet. RODULFO ET THEO

xliii. S up quib; nos uoluistis consulere. BALDO FRIS
paucis deuotioni urę necessariu duximus scribere. sen
tentiam consitentib; uob causa religionis iniungere.
quod quidem uos igne diuini amoris feruere non dubitamus
nisi epi in quor parrochiis estis phibuerint. licentiam da
mus. De barba u radenda nisi uoto aliquo constringimini
cum ceteris nri ordinis idem seruate. De missa in claustris
uris in locis uidelicet non sacratis celebranda qui altare
itinerarium nisi necessitate teneri. ut ecclie conbuste cano
num sequentes documenta. cuiq non concedimus. in ipsis u
claustris oratoria construere consulimus. HUGONI CARNOTENSI.

xliiii. O rdinationes et dedicationes et quecumque sub pretextu epalis
officii fecisti. cassamus. et aplica auctoritate omnino
irrita ee decernimus. Eos u quor nefando collegio et
et psuasione substantie canonicor ecclie predicte
direptioni date sunt uel qui ecclesiastica officia de
manu tua post interdictum nrm receperunt. pari ana
themate plectimus. donec omnia remittendo resipiscant

xlv. N os de infamia CLERO MEDIOLANENSI.
fris nri lanfranci. non minus ac si nra ee condolumus
quem de obiecti criminis suspicione studiosissime
inquirentes. nulla sui pfessione. cum tantum tamq; exe
crabile commisse flagicii. inuestigare ualuimus.
Ideoq; certum et diffinitiuum huiusmodi incertitudini
a nob non oportuit delibari iudicium. Ubi enim culpa
non est in pfessione. inutile et inconsequens est piudicare.
Nos tamen auctoritate sci georgii [gregorii] et scor predecessor
nror de huiusmodi suspitione sequentes. a quor auctoritate.

recedere non audemus eundem ante presentiam nostram sipli
sacerdotio te moris et auctoritatis est ab huius criminis
obiectione se defensurum remisimus. A. LANDULFO.

xlvi P ossumus in periurio et ARIALDO CLERICIS.
aut aliquo crimine lapsis misericordie manum porri
gere. sed non debemus ad similitudinem perditionis exemplum licen
tiam dare. RUMULFO EPO.

xlvii I udicium quo tamquam homicidii reus dampnatus est ab assiste
quia a sacris canonibus est alienum. apostolice auctoritatis
moderationi non est approbatum. RAVENGERO AQUILEIENSI ELECTO.

xlviii L icet antiquis temporibus pallia absentibus metropolita
nis aliquando concessa fuerint. quia priores eorum
per se romane ecclesie responsales diligenti discussione
uentilabant. tamen antecessores nostri postquam hec aucto
ritas friguit. ad cautelam maxime simoniace he
reseos. que in quibusdam nunc regionibus preualere cognoscimus.
ipsa solummodo presentibus dari. salubri consilio statuerunt.

xlviiii S uper causa gislandi. RAINALDO CUMANO EPO.
presbiteri tui de morte episcopi sui predecessoris tui infamati in
medium consuluimus. Itaque ex omnium circumstantiarum fratrum
unanimi assensu tue dilectioni rescribimus. prefatum
gisllandum presbiterum ante te presentandum. Ubi si certi accu
satores defuerint. tunc dictante iusticia sine contro
uersia presbiter quecumque ob hoc iniuste amisit. ac sacerdo
tium accipiat. et integra beneficia. Purgatione tamen an
tea duobus sibi sacerdotibus iunctis. ubi accusator cessaue
rit. eundem hec exse presbiter tuo committimus arbitrio. Vul
garem denique a nulla canonica sanctione fultam legem
feruentis scilicet siue frigide aque. ignitique ferri con
tactum. aut cuiuslibet popularis inuentionis quia fabricatę

hec sunt omnino facta inuidia nec ipsum prohibere. nec
aliquo modo te uolumus postulare imo apostolica auctoritate
te prohibemus firmissime. Clericis neapolitanis

L. De parentele gradibus famose tamen questionis apud alios scrupu
lum nuper inter uos emersisse cognouimus. super qua non nullos
pernicios interpretes ac disputatores contra ueritatis regulam
sanam doctrinam doctrinam doctrinatizare dolemus. Sedentes
enim in cathedra pestilentie dictant ea que nesciunt. et
docent ea que nullatenus didicerunt. Ita enim ut fertur generati
ones a duobus fratribus alterinsecus procedentes enumerant. ut eorum
inuicem filios .IIII. nepotes .VI. pronepotes octauam generati
onem prohiberant. Hoc itaque modo unumquemque generationis
gradum. qui unus procul dubio dicendus est diuidunt. Atque imperi
te numerando progeniem desecare contendunt. Qui nimirum
nequaquam inbuti fetoris ructus pestilent erumperent. si sacre
pabulum scripture uiuacis ingenii faucibus ruminarent. Nam
quod duorum fratrum siue nepotum uel deinceps utrinque descendentium
generationes non diuerse dici. sed eedem ac sub uno nomine de
beant uniformiter appellari. testatur liber geneseos cum dicit.
Vixit ioseph. c. et x. annis et uidit effraim filios usque ad t
ciam generationem. Filii quoque machir filii manasse nati sunt
in genibus ioseph. Porro autem si sic cognationum gradus suppu
tari deberent. ut isti disputatores autumant. dum ioseph ex
utroque filio effraim scilicet et manase nepotes haberet.
nequaquam scriptura diceret. quia uidit filios effraim usque ad
tertiam. sed usque ad .VI. generationem. LI.

Beatus quoque gregorius dum super anglorum coniugiis scriberet.
hec fere uerba depinxit. Quedam lex romana in re publica
concedit. ut duorum fratrum uel sororum filius et filia in coniu
gio copulentur. sed omnino cognosceret per hoc coniugio sobolem
non posse subcrescere. Unde necesse est ut iam in quarta uel quinta

inuicē generatione copulent'. Inquib; nimirū uerbis
luce clarius patet. quia doctor insignis duor͂ f̄r̄m sobolē p̄hi
bet inmatrimonio iungi. in quarta ū generatione. p̄mittit
neophitos copulari nequaq; ut cultores p̄uii si doctmatis as
truunt. generatio. IIII. in duor͂ ualet filiis inueniri.

LI. Hupomnimo. ANNONI COLONIENSI.
a romanis sancite institutum ē. pontificib; p̄p̄t diuersarū
rerū prudentiam palliū tot' uidelicet sacerdocii summā nulli
t̄nsmitti absenti p̄sone. RAINALDO CUMANO EPO.

LII. Diaconum de quo religio tua mandauit. si post decessor͂ n̄ror͂
decreta fornicationis se crimine maculauerit. nisi post lon
gam & condignam penitentiam ministrare precipe n audim'.

LIII. Iustum ē ut iudiciū DESIICO DUCI
romani pontificis. debeat annullari. ut a quoq; mortaliū immu
tari. quod quod sc̄e & ap̄lice sedis sententia firma debeat ab omnib;
& immutabil' obseruari. RUMALDO CONSTANCIENSI.

LIIII. Sollicitudo dilectionis tue studuit consulere. utrū portitor
istarum litterarum diaconatus & p̄batus officium idoneus sit
p agere necne. Cū ad id p̄ p̄pio cursu uidelicet sine subdia
conat' ordine negligentia poti' q̄ supbia, cognoscat ascendisse.
Unde nos consulendo karitati tue mandam'. ut ab officio eū
p̄hibeas donec p̄mio. IIII. t̄p̄um ieiunio subdiaconat' mis
tium sibi rite imponas. & sic deinceps ad maiora officia eū
redire concedas. EID.

LVI. Intelleximus in l̄ris tuis q̄d earū lator sacerdos uidelicet & ab
bas ira acerrime stimulat' seruientē uno fustis ictu. indor
so p̄cusserit. & sic p̄cussus ut p̄conuectam admittat. sex tam
mensib; t̄nsactis obierit. Unde hunc quasi homicidii cul
pa notatū. & sui gradus horrens mentis p̄isse p̄iculum. & dignitatis
p̄pendim' p̄tulisse naufragium. In qua re saluo tui ordinis
p̄uilegio. quoddā in repetina seueritas. & statuisse uidetur.